

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1185/2010 z dnia 13 grudnia 2010 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009** 1
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1186/2010 z dnia 13 grudnia 2010 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009** 17
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1187/2010 z dnia 13 grudnia 2010 r. w sprawie zakończenia postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu glifosatu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej** 31
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1188/2010 z dnia 15 grudnia 2010 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 33
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1189/2010 z dnia 15 grudnia 2010 r. ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 16 grudnia 2010 r. 35

DECYZJE

2010/776/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 15 grudnia 2010 r. zmieniająca decyzję 2004/211/WE w odniesieniu do zapisów dotyczących Brazylii, Kuwejtu i Syrii w wykazie państw trzecich oraz ich części, z których dozwolony jest przywóz do Unii Europejskiej żywych zwierząt z rodziny koniowatych, nasienia, komórek jajowych i zarodków koni (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 8950) ⁽¹⁾..... 38

2010/777/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 15 grudnia 2010 r. zmieniająca dyrektywę Rady 2008/90/WE w celu przedłużenia okresu obowiązywania odstępstwa dotyczącego warunków przywozu materiału rozmnożeniowego roślin sadowniczych oraz roślin sadowniczych przeznaczonych do produkcji owoców z państw trzecich (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 8992) 40

2010/778/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 15 grudnia 2010 r. zmieniająca decyzję 2006/944/WE ustalającą odpowiednie poziomy emisji przyznane Wspólnocie i każdemu z jej państw członkowskich w ramach Protokołu z Kioto na mocy decyzji Rady 2002/358/WE (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 9009)..... 41

III Inne akty

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

- ★ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 159/10/COL z dnia 21 kwietnia 2010 r. dotycząca dodatkowych gwarancji dla Norwegii w odniesieniu do zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy u bydła 43
- ★ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 160/10/COL z dnia 21 kwietnia 2010 r. dotycząca dodatkowych gwarancji dla Norwegii w odniesieniu do choroby Aujeszky'ego 45
- ★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 97/2010 z dnia 1 października 2010 r. zmieniająca załącznik I (Sprawy weterynaryjne i fitosanitarne) do Porozumienia EOG 47
- ★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 98/2010 z dnia 1 października 2010 r. zmieniająca załącznik I (Sprawy weterynaryjne i fitosanitarne) do Porozumienia EOG 48
- ★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 99/2010 z dnia 1 października 2010 r. zmieniająca załącznik I (Sprawy weterynaryjne i fitosanitarne) do Porozumienia EOG 49
- ★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 100/2010 z dnia 1 października 2010 r. zmieniająca załącznik II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG 50

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 1185/2010

z dnia 13 grudnia 2010 r.

nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 15 ust. 1, art. 18 oraz art. 22 ust. 1, 2 i 3,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską („Komisja”) po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Obowiązujące środki

- (1) W następstwie dochodzenia antysubsydyjnego („pierwotne dochodzenie”) Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1628/2004⁽²⁾, ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych elektrod grafitowych objętych obecnie kodem CN ex 8545 11 00 oraz stosowanych do tych elektrod grafitowych złączek objętych obecnie kodem CN ex 8545 90 90 pochodzących z Indii („ostateczne środki wyrównawcze”). Środki przyjęły formę cła *ad valorem* w wysokości 15,7 % z wyjątkiem jednego przedsiębiorstwa, dla którego stawka cła została ustalona na poziomie 7 %.
- (2) Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1629/2004⁽³⁾, ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych elektrod grafitowych objętych obecnie kodem CN ex 8545 11 00 oraz stosowanych do tych elektrod grafitowych złączek objętych obecnie kodem CN

ex 8545 90 90 pochodzących z Indii („ostateczne środki antydumpingowe”). Środki przyjęły formę cła *ad valorem* w wysokości 0 %.

- (3) W następstwie częściowego przeglądu okresowego z urzędu dotyczącego środków wyrównawczych Rada zmieniła, rozporządzeniem (WE) nr 1354/2008⁽⁴⁾, rozporządzenie (WE) nr 1628/2004 i (WE) nr 1629/2004. Ostateczne cła wyrównawcze zostały zmienione na 6,3 % i 7,0 % w odniesieniu do przywozu towarów od konkretnie wskazanych eksporterów, a stawkę cła rezydualnego ustalono na 7,2 %. Ostateczne cła antydumpingowe zostały zmienione na 9,4 % i 0 % w odniesieniu do przywozu towarów od konkretnie wskazanych eksporterów, a stawkę cła rezydualnego ustalono na 8,5 %.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (4) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu⁽⁵⁾ obowiązujących ostatecznych środków wyrównawczych Komisja otrzymała w dniu 18 czerwca 2009 r. wniosek o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia tych środków zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Wniosek został złożony przez trzech unijnych producentów produktu podobnego: Graftech International, SGL Carbon GmbH oraz Tokai ERFT-CARBON GmbH („wnioskodawcy”) reprezentujących znaczną część, w tym przypadku ponad 90 %, całkowitej produkcji unijnej niektórych systemów elektrod grafitowych.
- (5) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania i szkody dla przemysłu unijnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ Dz.U. L 295 z 18.9.2004, s. 4.

⁽³⁾ Dz.U. L 295 z 18.9.2004, s. 10.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 24.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 34 z 11.2.2009, s. 11.

- (6) Należy przy tym zaznaczyć, że przed wszczęciem przeglądu wygaśnięcia i zgodnie z art. 22 ust. 1 i art. 10 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja powiadomiła władze publiczne Indii o wpłynięciu należycie udokumentowanego wniosku o dokonanie przeglądu oraz zaprosiła władze publiczne Indii do udziału w konsultacjach mających na celu wyjaśnienie sytuacji dotyczącej treści wniosku o przegląd oraz osiągnięcie rozwiązania zadowalającego dla obu stron. Władze publiczne Indii przyjęły ofertę konsultacji, które zostały następnie przeprowadzone w dniu 16 września 2009 r. W trakcie konsultacji nie osiągnięto rozwiązania satysfakcjonującego dla obu stron. Odnotowano jednak uwagi przedłożone przez władze publiczne Indii.

3. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (7) Ustaliwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia przeglądu wygaśnięcia, Komisja ogłosiła w dniu 17 września 2009 r., na mocy zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾, („zawiadomienie o wszczęciu”) wszczęcie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

4. Dochodzenia równoległe

- (8) Komisja ogłosiła również, na mocy zawiadomienia o wszczęciu opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 17 września 2009 r. ⁽²⁾, wszczęcie dochodzenia dotyczącego przeglądu wygaśnięcia ostatecznych środków wyrównawczych zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽³⁾.

5. Dochodzenie

5.1. Okres objęty dochodzeniem

- (9) Dochodzenie dotyczące kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania objęło okres od dnia 1 lipca 2008 r. do dnia 30 czerwca 2009 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądowym” lub „ODP”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2006 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym („okres badany”).

5.2. Strony zainteresowane dochodzeniem

- (10) Komisja oficjalnie zawiadomiła wnioskodawców, innych znanych producentów unijnych, producentów eksportujących, importerów, znanych użytkowników, a także władze publiczne Indii, o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedsta-

wienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.

- (11) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

- (12) W związku z dużą liczbą niepowiązanych importerów, uznano za stosowne, zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego, zbadać, czy powinna zostać przeprowadzona kontrola wyrwykowa. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o konieczności przeprowadzenia kontroli wyrwykowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wyżej wymienione strony zostały poproszone, zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego, o zgłoszenie się do Komisji w ciągu 15 dni od wszczęcia przeglądów i dostarczenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Żaden niepowiązany importer nie wyraził jednak gotowości do współpracy. Kontrola wyrwykowa nie była zatem konieczna.

- (13) Komisja rozesłała kwestionariusze do wszystkich zainteresowanych stron oraz do wszystkich innych podmiotów, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu. Otrzymano odpowiedzi od trzech grup producentów unijnych (tj. wnioskodawców), jednego producenta eksportującego, 17 użytkowników i władz publicznych Indii. Żaden z importerów nie ujawnił się w trakcie kontroli wyrwykowej; również w toku dochodzenia żaden importer nie dostarczył Komisji jakichkolwiek informacji ani się ujawnił.

- (14) Tylko jeden z dwóch znanych producentów eksportujących w Indiach, tj. HEG Limited („HEG”), w pełni współpracował w trakcie przeglądu i przedłożył odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Należy zauważyć w tym względzie, że podczas pierwotnego dochodzenia pełna oficjalna nazwa tego przedsiębiorstwa brzmiała Hindustan Electro Graphite Limited. W późniejszym okresie przedsiębiorstwo zmieniło nazwę na HEG Limited. Drugi producent eksportujący współpracujący w dochodzeniu pierwotnym, tj. Graphite India Limited („GIL”), podjął decyzję o nieprzedkładaniu odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu w ramach obecnego przeglądu.

- (15) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację informacji uważanych za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania i szkody oraz określenia interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie przedsiębiorstw następujących zainteresowanych stron:

⁽¹⁾ Dz.U. C 224 z 17.9.2009, s. 24.

⁽²⁾ Dz.U. C 224 z 17.9.2009, s. 20.

⁽³⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

- a) Producenci unijni
- SGL Carbon GmbH, Wiesbaden and Meitingen, Niemcy,
 - Graftech Switzerland SA, Bussigny, Szwajcaria,
 - Graftech Iberica S.L., Ororbia, Hiszpania,
 - Tokai ERFTCARBON GmbH, Grevenbroich, Niemcy.

b) Producenci eksportujący w Indiach

- HEG Limited, Bhopal.

c) Władze publiczne Indii.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (16) Produkt objęty obecnym przeglądem jest tożsamy z produktem objętym dochodzeniem pierwotnym, tzn. są to elektrody grafitowe, w rodzaju stosowanych w piecach elektrycznych, o pozornym ciężarze właściwym $1,65 \text{ g/cm}^3$ lub większym oraz o oporności elektrycznej $6,0 \text{ } \mu\Omega\text{m}$ lub mniejszej, objęte obecnie kodem CN ex 8545 11 00 oraz złączki stosowane do takich elektrod, objęte obecnie kodem CN ex 8545 90 90, przywożone razem lub osobno i pochodzące z Indii („produkt objęty dochodzeniem”).
- (17) Dochodzenie potwierdziło, że – podobnie jak w dochodzeniu pierwotnym – produkt objęty postępowaniem i produkty wytwarzane i sprzedawane przez producenta eksportującego na krajowym rynku Indii oraz produkty wytwarzane i sprzedawane w Unii przez producentów unijnych mają te same podstawowe cechy fizyczne i techniczne oraz takie samo zastosowanie, a zatem stanowią one produkty podobne w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

C. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SUBSYDIOWANIA

1. Wprowadzenie

- (18) Na podstawie informacji zawartych we wniosku o wszczęcie przeglądu i w oparciu o odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisji, objęto dochodzeniem następujące programy, co do których istnieje domniemanie, że są subsydiowane:

Programy ogólnokrajowe

- a) Program „Advance Authorisation” („AAS”);

- b) Program „Duty Entitlement Passbook” („DEPBS”);

- c) Program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”);

Program regionalny

- d) Program „Electricity Duty Exemption Scheme” („EDES”).

- (19) Programy wskazane w lit. a)–c) powyżej opierają się na Ustawie o handlu zagranicznym (Rozwój i regulacja) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie w dniu 7 sierpnia 1992 r. („Ustawa o handlu zagranicznym”). W Ustawie o handlu zagranicznym upoważnia się władze publiczne Indii do wydawania zawiadomień dotyczących polityki eksportowej i importowej. Ich streszczenia publikowane są w dokumentach „Foreign Trade Policy” („Polityka handlu zagranicznego”), które ministerstwo handlu wydaje co pięć lat i regularnie uaktualnia. Dwa dokumenty „Foreign Trade Policy” mają znaczenie dla ODP dotyczącego przedmiotowej sprawy, tj. polityka FT 04-09 oraz polityka FT 09-14. Ostatni wymieniony dokument wszedł w życie w kwietniu 2009 r. Ponadto władze publiczne Indii w „Podręczniku procedur, tom I” („HOP I 04-09” i „HOP I 09-14”) przedstawiły również procedury, które regulują politykę FT 04-09 i politykę FT 09-14. Podręcznik procedur jest również regularnie aktualizowany.

- (20) Program wskazany w lit. d) powyżej jest zarządzany przez władze stanu Madhya Pradesh.

2. Program „Advance Authorisation” („AAS”)

- (21) W trakcie dochodzenia ustalono, że współpracujący indyjski producent nie uzyskał korzyści w ramach AAS podczas ODP. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie tego programu w ramach niniejszego dochodzenia.

3. Program „Duty Entitlement Passbook” („DEPBS”)

a) *Podstawa prawna*

- (22) Szczegółowy opis DEPBS zawarto w pkt 4.3 polityki FT 04-09 i polityki FT 09-14 oraz w rozdziale 4 HOP I 04-09 i HOP I 09-14.

b) *Kwalifikowalność*

- (23) Do korzystania z tego programu kwalifikuje się każdy producent eksportujący i każdy eksportujący podmiot handlowy.

c) *Stosowanie DEPBS w praktyce*

- (24) Kwalifikujący się eksporter może złożyć wniosek o przyznanie mu kredytów w ramach DEPBS, które są obliczane jako procent od wartości produktów wywiezionych w ramach tego programu. Takie stawki DEPBS zostały ustalone przez władze indyjskie dla większości

produktów, w tym dla produktu objętego postępowaniem. Stawki DEPBS ustalono w oparciu o standardowe normy nakładów i wyników („SION”), uwzględniające domniemaną zawartość przywozu w nakładach na produkt będący przedmiotem wywozu oraz wielkość należności celnych za ten domniemany przywóz, niezależnie od tego, czy cła przywozowe zostały rzeczywiście zapłacone, czy nie.

- (25) Aby kwalifikować się do korzystania z tego programu, przedsiębiorstwo musi dokonać wywozu produktu. W chwili dokonywania transakcji wywozu eksporter musi złożyć do władz indyjskich deklarację wskazującą, że wywóz produktu odbywa się na podstawie programu DEPBS. Aby produkty mogły być wywiezione, indyjskie władze celne wystawiają podczas trwania procedury wysyłkowej eksportowy dokument przewozowy. Dokument ten wskazuje między innymi kwotę kredytu w ramach DEPBS, jaka ma zostać przyznana dla tej transakcji wywozowej. W tym momencie eksporter zna wysokość korzyści, jakie otrzyma. Po wystawieniu wywozowego dokumentu przewozowego przez władze celne władze publiczne Indii nie mogą odmówić przyznania kredytu w ramach DEPBS. Stawka DEPBS, odpowiednia do obliczenia korzyści, jest stawką obowiązującą w dniu złożenia oświadczenia o dokonywaniu wywozu. W związku z tym nie ma możliwości wstecznego dostosowania poziomu korzyści.
- (26) Stwierdzono, że zgodnie z zasadami rachunkowości obowiązującymi w Indiach, kredyty w ramach DEPBS mogą być księgowane zgodnie z zasadą memoriałową jako przychód na rachunkach bankowych podmiotu gospodarczego, po wywiązaniu się z zobowiązania wywozowego. Takie kredyty mogą być przeznaczane na zapłatę ceł związanych z późniejszym przywozem jakichkolwiek towarów, w stosunku do których nie istnieją ograniczenia przywozowe, z wyjątkiem dóbr inwestycyjnych. Towary przywożone z wykorzystaniem tak uzyskanych kredytów mogą być sprzedawane na rynku krajowym (podlegają wtedy podatkowi od sprzedaży) lub wykorzystane do innych celów. Kredyty w ramach DEPBS są zbywalne bez ograniczeń i zachowują ważność przez okres 12 miesięcy od daty wydania.
- (27) Wnioski o kredyty w ramach DEPBS przesyła się drogą elektroniczną i mogą one obejmować nieograniczoną liczbę transakcji wywozowych. Nie istnieją *de facto* ściśle określone terminy składania wniosków o przyznanie kredytów w ramach DEPBS. System elektroniczny używany do zarządzania programem DEPBS nie wyklucza automatycznie transakcji wywozowych przekraczających termin składania wniosków wspomniany w rozdziale 4.47 HOP I 04-09 i 09-14. Ponadto, jak zostało to wyraźnie określone w rozdziale 9.3 HOP I 04-09 i 09-14, wnioski, które wpłynęły po upływie terminu składania wniosków, mogą nadal być rozpatrywane przy nałożeniu niewielkiej opłaty karnej (tj. 10 % wartości uprawnienia).
- (28) Stwierdzono, że współpracujący indyjski producent eksportujący korzystał z tego programu podczas ODP.

d) Wnioski dotyczące DEPBS

- (29) W ramach DEPBS oferowane są subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyt w ramach DEPBS stanowi wkład finansowy władz publicznych Indii, gdyż ostatecznie jest on wykorzystywany jako wyrównanie należności celnych przywozowych, tym samym zmniejszając przychód z ceł uzyskiwanych przez władze publiczne Indii, który w innym przypadku byłby należny. Ponadto kredyt w ramach DEPBS zapewnia korzyści eksporterowi, gdyż poprawia jego płynność finansową.
- (30) Poza tym korzyści w ramach DEPBS są prawnie uzależnione od dokonania wywozu i tym samym są uważane za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (31) Program ten nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji lub system substytucji ceł zwrotnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, jak twierdzi współpracujący indyjski producent eksportujący. Nie odpowiada on rygorystycznym zasadom określonym w lit. i) załącznika I, załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) oraz załączniku III (definicja i zasady substytucji ceł zwrotnych) rozporządzenia podstawowego. Eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania materiałów przywożonych na zasadach bezcłowych w procesie produkcji, a kwota przyznanego kredytu nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich materiałów. Ponadto nie istnieje żaden system lub procedura potwierdzająca, które materiały są wykorzystywane do produkcji wywożonego produktu lub czy wystąpiła nadmierna płatność należności celnych przywozowych w rozumieniu lit. i) załącznika I oraz załączników II i III rozporządzenia podstawowego. Wreszcie eksporter kwalifikuje się do korzystania z programu DEPBS niezależnie od tego, czy przywozi jakiegokolwiek materiały. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu gotowych produktów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych materiałów pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywali wszystkie materiały ze źródeł lokalnych i nie przywozili żadnych towarów, których można było użyć jako nakładów w procesie produkcji, kwalifikują się do korzystania z programu DEPBS.

e) Obliczenie kwoty subsydium

- (32) Zgodnie z art. 3 ust. 2 oraz art. 5 rozporządzenia podstawowego kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych została obliczona w kontekście kwoty korzyści przeniesionych na ich odbiorcę, co ustalono w trakcie dochodzenia przeglądowego. Biorąc to pod uwagę, uznano, że przeniesienie korzyści na odbiorcę zostało dokonane w momencie realizacji transakcji wywozowej na warunkach określonych w tym programie. Od tego momentu władze publiczne Indii ponoszą odpowiedzialność z tytułu rezygnacji z należności celnych, co stanowi wkład finansowy w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego.

- (33) W świetle powyższego za właściwe uznaje się dokonanie wyceny korzyści DEPBS, jako sumy kredytów przyznanych na wszystkie transakcje wywozowe dokonane w ramach tego programu w ODP.
- (34) Współpracujący indyjski producent eksportujący stwierdził, że w jego przypadku kredyty uzyskane w ramach DEPBS zostały wykorzystane do przywozu materiałów zastosowanych wyłącznie do produkcji produktu objętego postępowaniem, mimo iż zasadniczo dopuszczalne było sprzedanie ich lub wykorzystanie kredytów do przywozu innych materiałów. Przedsiębiorstwo stwierdziło zatem, że DEPBS był zwykłym systemem zwrotu ceł i tylko nadmierne umorzenie ceł powinno stanowić podstawę środków wyrównawczych. Wniosek ten musiał zostać odrzucony, ponieważ, jak wyjaśniono w powyższym motywie 31, DEPBS nie jest uważany za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji lub system substytucji ceł zwrotnych, który również został dopuszczony przez władze publiczne Indii. Nie jest zatem istotne, jak eksporter faktycznie wykorzystuje licencje uzyskane w ramach tego programu. Eksporter nieodwołalnie uzyskuje korzyść w momencie dokonania transakcji eksportowej w ramach omawianego programu, a nie w momencie dalszego wykorzystania licencji.
- (35) W przypadkach uzasadnionych roszczeń opłaty słusznie poniesione na rzecz uzyskania subsydium zostały odjęte od ustalonej tą metodą kwoty uzyskanych kredytów, aby otrzymać kwotę subsydium wyrażoną w liczniku, w myśl art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (36) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego wskazane kwoty subsydium zostały rozdzielone względem łącznego obrotu w wywozie podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uzależnione od dokonania wywozu i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych czy przetransportowanych towarów.
- (37) W związku z powyższym stawka subsydium ustalona w odniesieniu do tego programu dla współpracującego producenta eksportującego w ODP wynosi 5,7 %.

4. Program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”)

a) Podstawa prawna

- (38) Szczegółowy opis EPCGS zawarto w rozdziale 5 polityki FT 04-09 i polityki FT 09-14 oraz w rozdziale 5 HOP I 04-09 i HOP I 09-14.

b) Kwalifikowalność

- (39) Do korzystania z tego programu kwalifikują się producenci eksportujący oraz eksportujące przedsiębiorstwa handlowe „powiązane” z producentami pomocniczymi i dostawcami usług.

c) Zastosowanie w praktyce

- (40) Pod warunkiem spełnienia obowiązku wywozu przedsiębiorstwo kwalifikuje się do przywozu dóbr kapitałowych

(nowych oraz – od kwietnia 2003 r. – używanych dóbr kapitałowych mających do 10 lat) według obniżonej stawki cła. W tym celu władze publiczne Indii na wnioski i za opłatą wydają zezwolenie w ramach programu EPCGS. Od kwietnia 2000 r. program ten przewiduje obniżoną stawkę celną wynoszącą 5 % dla wszystkich dóbr kapitałowych przywożonych na podstawie tego programu. Do dnia 31 marca 2000 r. rzeczywiście, stosowana stawka cła wynosiła 11 % (włącznie z 10 % dopłatą), a w przypadku przywozu towarów o znacznej wartości obowiązywała zerowa stawka cła. Aby spełnić obowiązek wywozu, przywożone dobra kapitałowe muszą zostać wykorzystane do wyprodukowania określonej ilości dóbr na wywóz w określonym okresie. Zgodnie z nową polityką FT 09-14 dobra kapitałowe mogą być przywożone w ramach programu EPCGS ze stawką celną 0 %, ale okres na wypełnienie obowiązku wywozu jest w tym przypadku krótszy.

- (41) Posiadacze pozwoleń EPCGS mogą również zaopatrywać się w dobra kapitałowe lokalnie. W takim wypadku lokalny producent dóbr kapitałowych może sam skorzystać z uprawnienia na bezcłowy przywóz komponentów potrzebnych do produkcji takich dóbr kapitałowych. Lokalny producent może również ubiegać się o korzyści z tytułu uznania za wywóz w związku z dostawą dóbr kapitałowych posiadaczowi zezwolenia EPCGS.
- (42) Stwierdzono, że współpracujący producent eksportujący korzystał z tego programu podczas ODP.

d) Wnioski w sprawie programu EPCGS

- (43) W ramach programu EPCGS zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Redukcja ceł stanowi finansowy wkład władz publicznych Indii, ponieważ ulga ta zmniejsza jego wpływy z cła, które w innym przypadku byłoby należne. Ponadto obniżenie cła przenosi korzyść na eksportera, gdyż kwota tak zaoszczędzona na przywozie poprawia płynność przedsiębiorstwa.

- (44) Ponadto korzystanie z EPCGS jest prawnie uzależnione od dokonania wywozu, ponieważ takich licencji nie można uzyskać bez zobowiązania się do wywozu. Program ten został zatem uznany za szczególny i stanowiący podstawę do zastosowania środków wyrównawczych w myśl art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego. Współpracujący producent eksportujący twierdził, że subsydia w ramach EPCGS odnoszące się do zakupu dóbr kapitałowych nie powinny być uznawane za uzależnione od dokonania wywozu, w przypadku gdy obowiązek wywozu został wypełniony jeszcze przed ODP. Nie powinny one zatem być traktowane jako subsydia szczególne stanowiące podstawę środków wyrównawczych. Powyższy argument należy jednak odrzucić. Należy podkreślić, że otrzymanie subsydium jest uzależnione od dokonania wywozu, tzn. nie zostałyby przyznane w przypadku gdyby przedsiębiorstwo nie zaakceptowało obowiązku wywozu.

(45) Program EPCGS nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji lub system substytucji ceł zwrotnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt ii) rozporządzenia podstawowego. Dobra kapitałowe nie wchodzą w zakres takich dopuszczalnych systemów określonych w lit. i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie zostały one wykorzystane do wytworzenia wywożonych produktów.

e) *Obliczenie kwoty subsydium*

(46) Kwota subsydium została obliczona, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie niezapłaconego cla od przywiezionych dóbr kapitałowych, rozłożonego na okres, który odzwierciedla normalny okres amortyzacji dla takiej kategorii dóbr kapitałowych w branży objętej postępowaniem. Do kwoty tej dodano odsetki w celu odzwierciedlenia pełnej wartości korzyści uzyskanej w odnośnym okresie. Uznano, iż komercyjna stopa procentowa obowiązująca w Indiach w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym była właściwa dla tego celu.

(47) Zgodnie z art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego wielkość subsydium została rozdzielona względem obrotu w wywozie w ODP jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uzależnione od dokonania wywozu.

(48) Stopa subsydiowania współpracującego producenta eksportującego podczas ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 0,9 %.

5. „Electricity Duty Exemption Scheme” („EDES”) – program regionalny dla stanu Madhya Pradesh

(49) W ramach polityki wspomagania przemysłu z 2004 r. stan Madhya Pradesh („MP”) zapewnia przedsiębiorstwom przemysłowym inwestującym w produkcję energii elektrycznej na potrzeby własnej konsumpcji zwolnienie z opłaty za energię elektryczną.

a) *Podstawa prawna*

(50) Szczegółowy opis programu EDES znajduje się w zawiadomieniu nr 29 władz Madhya Pradesh z dnia 21 lipca 2006 r. oraz w załączniku C do decyzji nr 4238-XIII-2006 z dnia 12 lipca 2006 r.

b) *Kwalifikowalność*

(51) Do skorzystania z tego programu kwalifikuje się każdy producent, który zainwestuje pewną część kapitału w budowę elektrowni w stanie Madhya Pradesh.

c) *Zastosowanie w praktyce*

(52) EDES zapewnia przedsiębiorstwom, które zainwestowały część kapitału w budowę elektrowni, zwolnienie z opłaty za energię elektryczną, która jako lokalny podatek od sprzedaży należna jest w stanie Madhya Pradesh. Zwolnienie to przyznawane jest na pewien okres, uzależnione od wartości inwestycji. Celem programu jest rozwijanie infrastruktury, gdyż państwowe elektrownie nie są

w stanie dostarczyć przedsiębiorstwom na tym obszarze wystarczającej ilości energii elektrycznej. Zwolnienie z opłaty przyznawane jest jedynie na własną konsumpcję energii.

(53) Stwierdzono, że współpracujący producent eksportujący korzystał z tego programu podczas ODP.

d) *Wnioski w sprawie programu EDES*

(54) W ramach programu EDES zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Zwolnienie z opłaty stanowi wkład finansowy regionalnych władz publicznych Madhya Pradesh, ponieważ ulga ta zmniejsza jego wpływy z opłat, które w przeciwnym wypadku byłyby należne. Ponadto obniżenie podatku jest korzyścią dla eksportera, gdyż zaoszczędzona przy zakupie energii elektrycznej opłata poprawia płynność finansową przedsiębiorstwa.

(55) EDES nie jest prawnie uzależniony od dokonania wywozu. Ponadto nie jest on ograniczony przepisami prawa do określonych obszarów w stanie Madhya Pradesh lub do niektórych przedsiębiorstw lub gałęzi przemysłu. W związku z powyższym współpracujący producent eksportujący stwierdził, że program ten nie powinien być uznawany za szczególnie i stanowić podstawy środków wyrównawczych, gdyż kwalifikowalność do programu opiera się na obiektywnych i neutralnych kryteriach gospodarczych.

(56) Ze względu na brak współpracy ze strony władz regionu Madhya Pradesh Komisja nie mogła sformułować ostatecznych wniosków w zakresie szczególnego charakteru i stosowania programu w praktyce oraz swobody władz w odniesieniu do sposobu jego stosowania. Ponieważ nie było możliwe ustalenie czy władze regionu Madhya Pradesh stosowały obiektywne kryteria lub warunki przyznawania subsydiów nie jest też możliwe określenie z całą pewnością czy spełnione są wymogi zawarte w art. 4 ust. 2 lit. b) akapit pierwszy. Dlatego nawet jeżeli wykazano, że program nie jest szczególnie w świetle prawa, nadal nie jest jasne, czy faktycznie nie ma szczególnego charakteru. Program ten został zatem uznany za szczególnie i stanowiący podstawę do zastosowania środków wyrównawczych w myśl art. 4 ust. 2 akapit pierwszy lit. c) oraz art. 4 ust. 2 akapit czwarty rozporządzenia podstawowego.

e) *Obliczenie kwoty subsydium*

(57) Kwota subsydium została obliczona, zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, na podstawie niezapłaconej opłaty za energię elektryczną zakupioną w ODP (licznik) oraz całkowitego obrotu przedsiębiorstwa ze sprzedaży (mianownik), gdyż zastosowanie EDES nie jest uzależnione od dokonania wywozu, podobnie jak zużycie energii elektrycznej nie musi być ograniczone do wytwarzania produktu objętego postępowaniem.

(58) Stopa subsydiowania współpracującego producenta eksportującego podczas ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 0,5 %.

6. Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych

- (59) Kwota subsydiów podlegających środkom wyrównawczym określona zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego wyrażona *ad valorem*, dla producenta eksportującego objętego dochodzeniem wynosi 7,1 %. Ta wysokość subsydiów przekracza próg *de minimis* wskazany w art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (60) Poziom subsydiowania ustalony w niniejszym postępowaniu odpowiada subsydiowaniu na poziomie 7,2 %, które ustalone zostało w odniesieniu do tego samego producenta eksportującego w toku najnowszego przeglądu okresowego.
- (61) Uznaje się zatem, iż – zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego – subsydiowanie było kontynuowane w ODP.

PROGRAMY	AAS	DEPBS	EPCGS	EDES	Suma
HEG Ltd.	Nil	5,7 %	0,9 %	0,5 %	7,1 %

7. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania

- (62) Zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy wygaśnięcie obowiązujących środków prowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania.
- (63) W tej kwestii należy przypomnieć, że w postępowaniu współpracował jedynie jeden spośród dwóch znanych producentów eksportujących produktu objętego postępowaniem. Ustalono, że współpracujący producent eksportujący w ODP nadal korzystał z subsydiowania podlegającego środkom wyrównawczym, przyznanego przez władze indyjskie. Omówione powyżej programy subsydiów regularnie zapewniają korzyści i nie ma przesłanek by sądzić, że w przewidywalnej przyszłości programy te zostaną zakończone lub zmodyfikowane, ani też, że współpracujący producent eksportujący przestanie uzyskiwać korzyści w ramach tych programów. Programy te zostały utrzymane w polityce FT 09-14.
- (64) W odniesieniu do innych znanych producentów eksportujących w Indiach zgodnie z wnioskiem o przegląd nadal korzystają oni z programów subsydiów opisanych powyżej. Żadne dostępne informacje nie wskazują, że miałyby być inaczej. Należy zatem stwierdzić, że nadal ma miejsce ogólnokrajowe subsydiowanie.
- (65) Wobec powyższych ustaleń należy stwierdzić, że subsydiowanie trwało nadal w ODP i najprawdopodobniej będzie kontynuowane w przyszłości.

- (66) Skoro wykazano, że subsydiowanie nie zostało przerwane w ODP i że prawdopodobnie będzie ono kontynuowane w przyszłości, rozpatrywanie prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia subsydiowania nie jest zasadne.

D. DEFINICJA PRZEMYSŁU UNIJNEGO

1. Produkcja unijna

- (67) W Unii produkt podobny wytwarzany jest przez pięć przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw, których produkcja stanowi łączną produkcję unijną produktu podobnego w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

2. Przemysł unijny

- (68) Dwie spośród pięciu grup przedsiębiorstw nie poparły wniosku i nie współpracowały w toku dochodzenia przeglądowego poprzez przedłożenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Następujące trzy grupy producentów złożyły wniosek i wyraziły zgodę na współpracę: Graftech International, SGL Carbon GmbH oraz Tokai ERFTCARBON GmbH.

- (69) Wymienione trzy grupy producentów odpowiadają za większą część łącznej produkcji unijnej produktu podobnego, ponieważ reprezentują ponad 90 % łącznej produkcji unijnej niektórych systemów elektrod grafitowych, jak wskazano powyżej w motywie 4. Z tego względu zostaną oni uznani za przemysł unijny w rozumieniu art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 8 rozporządzenia podstawowego oraz będą dalej zwani „przemysłem unijnym”.

E. SYTUACJA NA RYNKU UNIJNYM

1. Uwaga wstępna

- (70) Zważywszy, że tylko jeden indyjski producent eksportujący produkt objęty postępowaniem współpracował w obecnym dochodzeniu, informacje odnoszące się do przywozu produktu objętego postępowaniem do Unii i pochodzącego z Indii nie są podane w formie dokładnych danych liczbowych w celu zachowania poufności zgodnie z art. 29 rozporządzenia podstawowego.
- (71) Sytuacja przemysłu elektrod grafitowych jest blisko powiązana z sytuacją sektora stalowego ponieważ elektrody grafitowe są głównie wykorzystywane w przemyśle stali elektrotechnicznej. W tym kontekście należy odnotować, że w 2007 r. i podczas pierwszych trzech kwartałów 2008 r. na rynku panowały bardzo korzystne warunki w odniesieniu do sektora stalowego i w konsekwencji również dla przemysłu elektrod grafitowych.

- (72) Należy podkreślić, że wielkość sprzedaży elektrod grafitowych podążała mniej więcej za trendem wielkości produkcji stali. Kontrakty na dostawę elektrod grafitowych, obejmujące ceny i ilości, są jednak zazwyczaj negocjowane dla okresów wynoszących 6–12 miesięcy. Istnieje zatem pewien odstęp w czasie między zmianami wielkości sprzedaży spowodowanymi zmianami popytu i wynikającym z tego wpływem na ceny.

2. Konsumpcja na rynku unijnym

- (73) Konsumpcja w Unii została ustalona na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym, oszacowania wielkości sprzedaży innych producentów unijnych na rynku unijnym, danych Eurostatu dotyczących przywozu oraz danych zgromadzonych na podstawie art. 24 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Podobnie jak w dochodzeniu pierwotnym ⁽¹⁾ niektóre rodzaje przywozu zostały pominięte, ponieważ na podstawie dostępnych informacji okazało się, że nie dotyczyły produktu objętego dochodzeniem.
- (74) Między 2006 r. i ODP konsumpcja w Unii zmniejszyła się o prawie 25 %, a główny spadek nastąpił między 2008 r. i ODP. Należy zauważyć, że z uwagi na bardzo sprzyjające warunki rynkowe na początku okresu badanego konsumpcja w Unii była bardzo wysoka i wzrosła o 30 % między okresem objętym pierwotnym dochodzeniem i 2006 r.

Tabela 1

	2006	2007	2008	ODP
Łączna konsumpcja unijna (tony)	170 035	171 371	169 744	128 437
Indeks (2006 = 100)	100	101	100	76

3. Wielkość, udział w rynku i ceny przywozu z Indii

- (75) Wielkość przywozu pochodzącego z Indii („państwo, którego dotyczy postępowanie”) wzrosła o 143 punkty procentowe w okresie badanym i osiągnęła poziom 5 000–7 000 ton w ODP. Udział przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, w rynku wzrósł ponad trzykrotnie między 2006 r. i ODP i osiągnął poziom około 5 %. Udział w rynku wciąż powiększał się w ODP, niezależnie od znaczącego spadku popytu. Ceny importowe stosowane przez państwo, którego dotyczy postępowanie, wzrosły o 52 % w okresie badanym i podążały za tym samym trendem co ceny przemysłu unijnego, lecz pozostały na niższym poziomie od cen przemysłu unijnego. Dane z tabeli 2 nie są precyzyjnymi danymi liczbowymi z uwagi na wymóg poufności, ponieważ istnieje tylko dwóch znanych producentów eksportujących w Indiach.

Tabela 2

	2006	2007	2008	ODP
Wielkość przywozu z innych państw (w tonach)	2 000 do 3 000	3 000 do 4 000	7 000 do 9 000	5 000 do 7 000
Indeks (2006 = 100)	100	123	318	243
Udział w rynku przywozu z innych państw	Okolo 1,5 %	Okolo 2 %	Okolo 5 %	Okolo 5 %
Ceny importowe stosowane przez inne państwa (EUR/tona)	Okolo 2 000	Okolo 2 600	Okolo 3 000	Okolo 3 200
Indeks (2006 = 100)	100	133	145	152

4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

- (76) Zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie istotne czynniki gospodarcze i wskaźniki, które wywierają wpływ na przemysł unijny.

⁽¹⁾ Zob. motyw 132 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1008/2004 z dnia 19 maja 2004 r. nakładającego tymczasowe cło antysubsydjne przy imporcie systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii (Dz.U. L 183 z 20.5.2004, s. 35).

4.1. Produkcja

- (77) W ODP produkcja zmniejszyła się o 29 % w porównaniu z 2006 r. Produkcja przemysłu unijnego najpierw wzrosła o 2 % w 2007 r. w porównaniu z 2006 r., a następnie znacząco zmniejszyła się, zwłaszcza w ODP.

Tabela 3

	2006	2007	2008	ODP
Produkcja (w tonach)	272 468	278 701	261 690	192 714
Indeks (2006 = 100)	100	102	96	71

4.2. Moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (78) Między 2006 r. a ODP moce produkcyjne zmalały bardzo nieznacznie (o 2 %). Zważywszy, że produkcja również zmniejszyła się w 2008 r. i w szczególności w ODP, wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło o 25 punktów procentowych między 2006 r. i ODP.

Tabela 4

	2006	2007	2008	ODP
Moce produkcyjne (w tonach)	298 500	292 250	291 500	293 500
Indeks (2006 = 100)	100	98	98	98
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	91 %	95 %	90 %	66 %
Indeks (2006 = 100)	100	104	98	72

4.3. Zapasy

- (79) Stan zapasów przemysłu unijnego na koniec okresu sprawozdawczego utrzymywał się na stałym poziomie w 2007 r. w porównaniu z 2006 r. i zmniejszył się o 10 % w 2008 r. W ODP poziom zapasów wzrósł nieznacznie, lecz był o 5 % niższy niż w 2006 r.

Tabela 5

	2006	2007	2008	ODP
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	21 407	21 436	19 236	20 328
Indeks (2006 = 100)	100	100	90	95

4.4. Wielkość sprzedaży

- (80) W okresie badanym sprzedaż przemysłu unijnego na rynku unijnym do niepowiązanych klientów zmniejszyła się o 39 %. Na początku okresu badanego jej poziom był bardzo wysoki ze względu na wzrost o niemal 70 % w porównaniu z okresem objętym pierwotnym dochodzeniem. Wielkość sprzedaży nieznacznie zmalała w 2007 r. i 2008 r., pozostając jednak na stosunkowo wysokim poziomie (w 2008 r. była ona o 47 % wyższa niż w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem). Poziom sprzedaży znacząco jednak obniżył się między 2008 r. a ODP (o prawie jedną trzecią).

Tabela 6

	2006	2007	2008	ODP
Unijna wielkość sprzedaży niepowiązanym klientom (w tonach)	143 832	139 491	124 463	88 224
Indeks (2006 = 100)	100	97	87	61

4.5. Udział w rynku

- (81) Udział przemysłu unijnego w rynku między 2006 r. a ODP stopniowo zmniejszył się o niemal 16 punktów procentowych (z 84,6 % do 68,7 %).

Tabela 7

	2006	2007	2008	ODP
Udział w rynku przemysłu unijnego	84,6 %	81,4 %	73,3 %	68,7 %
Indeks (2006 = 100)	100	96	87	81

4.6. Wzrost

- (82) W okresie między 2006 r. a ODP konsumpcja unijna spadła niemal o 25 %. Przemysł unijny utracił prawie 16 punktów procentowych udziału w rynku, podczas gdy udział przywozu produktu objętego postępowaniem w rynku zwiększył się o 3,4 punktu procentowego.

4.7. Zatrudnienie

- (83) Poziom zatrudnienia w przemyśle unijnym spadł o 7 % między 2006 r. a ODP.

Tabela 8

	2006	2007	2008	ODP
Zatrudnienie związane z produktem objętym postępowaniem (liczba zatrudnionych)	1 942	1 848	1 799	1 804
Indeks (2006 = 100)	100	95	93	93

4.8. Wydajność

- (84) Wydajność siły roboczej przemysłu unijnego, mierzona jako produkcja przypadająca na jednego pracownika w ujęciu rocznym, zwiększyła się między 2006 r. a ODP o 24 %. W 2007 r. i 2008 r. wydajność nieznacznie zwiększyła się, po czym w ODP spadła o niemal 25 %.

Tabela 9

	2006	2007	2008	ODP
Wydajność (tony w przeliczeniu na pracownika)	140	151	146	107
Indeks (2006 = 100)	100	107	104	76

4.9. Ceny sprzedaży i czynniki wpływające na ceny krajowe

- (85) Jednostkowe ceny sprzedaży przemysłu unijnego wykazują pozytywną tendencję, zwiększając się o 40 % w okresie badanym. Jest to wynikiem: (i) ogólnego

poziomu cen na rynku; (ii) koniecznością pokrycia zwiększających się kosztów produkcji; oraz (iii) sposobem konstruowania cen określonych w kontraktach na dostawę.

- (86) W 2007 r. i 2008 r., w kontekście ogólnego wzrostu cen rynkowych i ze względu na stale wysoki popyt na elektrody grafitowe, przemysł unijny miał możliwość podniesienia cen. Istniejący popyt jest wynikiem bardzo korzystnych warunków rynkowych, które panowały w sektorze stalowym w okresie do trzeciego kwartału 2008 r., jak wspomniano w motywie 71.

- (87) Ceny wzrastały w 2007 r. i 2008 r. także w związku z rosnącymi kosztami produkcji, a w szczególności cenami surowców. W okresie od 2006 r. do 2008 r. koszty wzrosły o 23 %. Przemysł unijny mógł pokryć ten wzrost w znacznym stopniu, zwiększając swoje ceny (+ 33 %).

- (88) W ODP wzrost cen był wolniejszy (+ 5 %). Brak spadku cen w okresie zmniejszającego się popytu wynika ze sposobu, w jaki kontrakty na dostawę są zawierane na rynku oraz z faktu, że większość kontraktów na dostawę w 2009 r. została zawarta w 2008 r. Jak wskazano w motywie 72, wielkość sprzedaży elektrod grafitowych zmienia się analogicznie do wielkości produkcji stali. Negocjowanie kontraktów na dostawę elektrod grafitowych trwające od 6 do 12 miesięcy może prowadzić do odsunięcia w czasie wpływu zmian popytu (jego wzrostu lub zmniejszenia się) na ceny. Kontrakty negocjowane są w oparciu o przewidywaną wielkość sprzedaży, która może być inna niż jej rzeczywisty poziom, w wyniku czego tendencje cenowe w danym okresie mogą nie odzwierciedlać tendencji wielkości sprzedaży w tym samym okresie. Miało to miejsce w ODP, kiedy to zmniejszył się poziom sprzedaży ale utrzymał się wysoki poziom cen gdyż większość kontraktów na dostawę w 2009 r. została zawarta w 2008 r., a ponadto niektóre dostawy przewidziane na 2008 r. zostały przesunięte na rok 2009. Wzrost cen w ODP, który wyniósł 5 %, nie był jednak wystarczający, aby pokryć wzrost kosztów (+ 13 %), jak miało to miejsce w poprzednim okresie. Na okres po ODP ceny zostały renegocjowane na niższych poziomach.

- (89) Jak wyjaśniono w motywie 75, ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, zmieniały się w podobny sposób jak ceny przemysłu unijnego, pozostając jednak na znacznie niższym poziomie.

Tabela 10

	2006	2007	2008	ODP
Cena jednostkowa stosowana na rynku unijnym (EUR/tona)	2 569	3 103	3 428	3 585
Indeks (2006 = 100)	100	121	133	140

4.10. Wynagrodzenia

- (90) Między 2006 r. a ODP średnie wynagrodzenie na pracownika zwiększyło się o 15 %.

Tabela 11

	2006	2007	2008	ODP
Roczny koszt pracy w przeliczeniu na pracownika (w tys. EUR)	52	56	61	60
Indeks (2006 = 100)	100	108	118	115

4.11. Inwestycje

- (91) Między 2006 r. a ODP roczne inwestycje przemysłu unijnego w produkt objęty postępowaniem zwiększyły się o 37 %. W ODP poziom inwestycji zmniejszył się jednak w porównaniu z 2008 r. o 14 %.

Tabela 12

	2006	2007	2008	ODP
Inwestycje netto (EUR)	30 111 801	45 383 433	47 980 973	41 152 458
Indeks (2006 = 100)	100	151	159	137

4.12. Rentowność i zwrot z inwestycji

- (92) Pomimo wzrostu kosztów o 40 % w okresie badanym przemysłowi unijnemu udało się w jeszcze większym stopniu podnieść ceny w latach 2006–2007. Doprowadziło to do wzrostu zysku z 19 % w 2006 r. do 26 % w 2007 r. W okresie od 2007 do 2008 r. ceny i koszty wzrosły w tym samym stopniu, margines przemysłu unijnego pozostał zatem na tym samym poziomie co w 2007 r. Następnie zysk ponownie zmniejszył się w ODP do poziomu 19 % ze względu na niższe wykorzystanie mocy produkcyjnych i wyższe ceny surowców. W 2009 r. zyski jeszcze bardziej zmniejszyły się, gdyż przemysł unijny musiał obniżyć swoje ceny, dostosowując je do ogólnego obniżenia cen sprzedaży na rynku elektrod grafitowych wywołanego zmniejszonym popytem ze strony sektora stalowego.
- (93) Zwrot z inwestycji („ROI”) wzrósł z poziomu 71 % w 2006 r. do 103 % w 2007 r. W 2008 r. osiągnął on poziom 119 %, a w ODP obniżył się do 77 %. Ogółem zwrot z inwestycji wzrósł w okresie od 2006 r. do ODP o 6 punktów procentowych.

Tabela 13

	2006	2007	2008	ODP
Zysk netto sprzedaży unijnej niepowiązanym klientom (% sprzedaży netto)	19 %	26 %	25 %	19 %
ROI (zysk netto w ujęciu procentowym wartości księgowej netto inwestycji)	71 %	103 %	119 %	77 %

4.13. Przepływ środków pieniężnych i zdolność do pozyskania kapitału

- (94) Przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej wzrosły w okresie od 2006 r. do 2007 r. Wzrost ten trwał nadal w 2008 r., po czym zmniejszył się w ODP. Ogólnie biorąc, przepływy pieniężne były w ODP o 28 % wyższe niż w okresie badanym.
- (95) Nie było oznak trudności w pozyskiwaniu kapitału przez przemysł unijny, głównie z uwagi na fakt, że część producentów należy do większych grup przedsiębiorstw.

Tabela 14

	2006	2007	2008	ODP
Przepływy środków pieniężnych (EUR)	109 819 535	159 244 026	196 792 707	140 840 498
Indeks (2006 = 100)	100	145	179	128

4.14. Wielkość subsydiowania

- (96) Z uwagi na skalę udział w rynku i ceny przywozu z Indii wpływ rzeczywistych marginesów subsydiowania na przemysł unijny nie może być uważany za nieistotny.

4.15. Poprawa sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu i po dumpingu

- (97) Analizowane powyżej wskaźniki wskazują na poprawę sytuacji gospodarczej i finansowej przemysłu unijnego w następstwie wprowadzenia w 2004 r. ostatecznych środków wyrównawczych i antydumpingowych. Przemysł unijny korzystał z wyższych cen i zysków w szczególności w okresie od 2006 r. do 2008 r. Było to związane z bardzo pozytywnymi warunkami rynkowymi, które pozwoliły na utrzymanie wysokiego poziomu cen i zysków, mimo iż, jak wyjaśniono w motywie 81, udział w rynku przemysłu unijnego zmniejszał się. Niemniej w tym samym okresie i pomimo stosowanych środków udział przywozu indyjskiego w rynku zwiększył się, a indyjskie produkty przywożone były po niższych cenach niż ceny przemysłu unijnego. Już w ODP zyski przemysłu unijnego zaczęły się zmniejszać, a jeszcze bardziej obniżyły się w 2009 r. ze względu na wyższe koszty i ograniczony wzrost cen.

5. Wpływ subsydiowanego przywozu i innych czynników

5.1. Wpływ subsydiowanego przywozu

- (98) Pomimo wzrostu konsumpcji w Unii w badanym okresie wielkość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, zwiększyła się ponad dwukrotnie, a jego udział w rynku wzrósł ponad trzykrotnie (zob. motyw 75). Nie uwzględniając ceł wyrównawczych i antydumpingowych, należy uznać, że przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, spowodował w ODP podcięcie cen przemysłu unijnego, choć jedynie o mniej niż 2 %.

5.2. Wpływ kryzysu gospodarczego

- (99) Ze względu na bardzo korzystne warunki gospodarcze panujące w sektorze stalowym i powiązanych branżach, w tym w branży elektrod grafitowych, w 2007 r. i w trzech pierwszych kwartałach 2008 r., w momencie wybuchu kryzysu gospodarczego w końcu 2008 r. przemysł unijny znajdował się w stosunkowo dobrej sytuacji gospodarczej. Negocjowanie kontraktów na dostawę elektrod grafitowych, trwające zwykle od 6 do 12 miesięcy, powoduje odsunięcie w czasie wpływu zmian popytu (jego wzrostu lub zmniejszenia się) na ceny. Ponieważ umowy odnoszące się do ODP negocjowane były w momencie, gdy niemożliwe było przewidzenie konsekwencji kryzysu gospodarczego, kryzys wpłynął głównie na ilość zamówień w ODP, a jakkolwiek wpływ na ceny odczuwalny byłby przez przemysł unijny z opóźnieniem. W tym kontekście należy zauważyć, że sytuacja przemysłu unijnego w niektórych aspektach

pogorszyła się, nawet w okresie gdy panowały korzystne warunki gospodarcze, co wyraziło się poprzez utratę udziału w rynku na rzecz przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie. Fakt, że pogorszenie to nie spowodowało większych negatywnych skutków, wiąże się częściowo z wysokim popytem w latach 2007–2008, który pozwolił przemysłowi unijnemu na utrzymanie wysokiego poziomu produkcji i sprzedaży, a częściowo z faktem, że podczas gdy wielkości te spadły w ODP, ceny mogły być utrzymane ze względu na opisane wyżej odsunięcie w czasie.

5.3. Przywóz z innych państw

- (100) Ze względu na fakt, że dane udostępniane przez Eurostat na poziomie kodu CN obejmują także produkty inne niż produkt objęty dochodzeniem, poniższa analiza przeprowadzona została na podstawie danych dotyczących przywozu na poziomie kodu TARIC, uzupełnionych informacjami uzyskanymi z danych zgromadzonych zgodnie z art. 24 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Część przywozu nie została uwzględniona, ponieważ na podstawie dostępnych informacji stwierdzono, że obejmował on produkty inne niż produkt objęty dochodzeniem.
- (101) Oszacowano, że przywóz z innych państw trzecich wzrósł o 63 %, z około 11 000 ton w 2006 r. do około 18 500 ton w ODP. Całkowity udział w rynku przywozu z tych państw zwiększył się z 6,6 % w 2006 r. do 14,4 % w ODP. Średnia cena przywozu z innych państw trzecich wzrosła między 2006 r. a ODP o 42 %. Największą część przywozu pochodzi z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”), Rosji, Japonii i Meksyku, które są jedynymi państwami posiadającymi w ODP indywidualny udział w rynku wyższy niż 1 %. Przywóz z tych państw będzie analizowany w kolejnych motywach. Łączny udział w rynku przywozu z dziewięciu innych państw sytuuje się na poziomie jedynie około 2 % i nie będzie analizowany.
- (102) Udział w rynku przywozu z Chin wzrósł w okresie badanym o 2,4 punktu procentowego (z 0,2 % do 2,6 %). Dostępne informacje wskazują, że przywóz ten prowadzony był po cenach niższych od cen przemysłu unijnego i przywozu z Indii.
- (103) Udział w rynku przywozu z Rosji wzrósł w okresie badanym o 4,2 punktu procentowego (z 1,9 % do 6,1 %). Dostępne informacje wskazują, że przywóz ten prowadzony był po cenach nieco niższych niż ceny przemysłu unijnego, ale wyższych niż ceny przywozu z Indii.
- (104) Udział w rynku przywozu z Japonii zmniejszył się w okresie badanym o 0,4 punktu procentowego (z 2,0 % do 1,6 %). Dostępne informacje wskazują, że przywóz ten prowadzony był po cenach podobnych lub wyższych niż ceny przemysłu unijnego i ceny przywozu z Indii.

- (105) Udział w rynku przywozu z Meksyku wzrósł w okresie badanym o 1 punkt procentowy (z 0,9 % do 1,9 %). Dostępne informacje wskazują, że przywóz ten prowadzony był po cenach wyższych niż ceny przemysłu unijnego i ceny przywozu z Indii.
- (106) Podsumowując, nie można wykluczyć, że rozwój przywozu z ChRL i Rosji mógł w pewnym stopniu przyczynić się do zmniejszenia udziału w rynku przemysłu unijnego. Niemniej jednak, uwzględniając ogólny charakter danych dostępnych w statystykach dotyczących przywozu, które nie pozwalają na przeprowadzenie porównania cen według rodzaju produktu – jak miało to miejsce w przypadku Indii dzięki szczegółowym informacjom przekazanych przez producenta eksportującego – wpływ przywozu z ChRL i Rosji nie może zostać stwierdzony z całą pewnością.

Tabela 15

	2006	2007	2008	ODP
Wielkość przywozu z innych państw (w tonach)	11 289	11 243	19 158	18 443
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	100	170	163
Udział w rynku przywozu z innych państw	6,6 %	6,6 %	11,3 %	14,4 %
Ceny importowe stosowane przez inne państwa (EUR/tona)	2 467	3 020	3 403	3 508
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	122	138	142
	2006	2007	2008	ODP
Wielkość przywozu z ChRL (w tonach)	421	659	2 828	3 380
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	157	672	804
Udział w rynku przywozu z ChRL	0,2 %	0,4 %	1,7 %	2,6 %
Ceny przywozu z ChRL (EUR/tona)	1 983	2 272	2 818	2 969
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	115	142	150
	2006	2007	2008	ODP
Wielkość przywozu z Rosji (w tonach)	3 196	2 887	8 441	7 821
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	90	264	245
Udział w rynku przywozu z Rosji	1,9 %	1,7 %	5,0 %	6,1 %
Ceny przywozu z Rosji (EUR/tona)	2 379	2 969	3 323	3 447
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	125	140	145
	2006	2007	2008	ODP
Wielkość przywozu z Japonii (w tonach)	3 391	2 223	3 731	2 090
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	66	110	62
Udział w rynku przywozu z Japonii	2,0 %	1,3 %	2,2 %	1,6 %
Ceny przywozu z Japonii (EUR/tona)	2 566	3 131	3 474	3 590
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	122	135	140
	2006	2007	2008	ODP
Wielkość przywozu z Meksyku (w tonach)	1 478	2 187	2 115	2 465
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	148	143	167
Udział w rynku przywozu z Meksyku	0,9 %	1,3 %	1,2 %	1,9 %
Cena przywozu z Meksyku (w EUR/tona)	2 634	3 629	4 510	4 554
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	138	171	173

6. Wniosek

- (107) Jak wskazano w motywie 75, wielkość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, wzrosła więcej niż dwukrotnie w okresie od 2006 r. do ODP. Biorąc pod uwagę fakt, że konsumpcja spadła w tym samym czasie o niemal 25 %, nastąpił gwałtowny wzrost udziału w rynku eksporterów indyjskich – z około 1,5 % w 2006 r. do około 5 % w ODP. Mimo iż indyjskie ceny eksportowe w wywozie do Unii znacząco wzrosły w okresie badanym w wyniku ogólnie wysokich cen rynkowych, nadal powodowały one podcięcie cen przemysłu unijnego.
- (108) W okresie między 2006 r. i ODP i pomimo wprowadzenia środków wyrównawczych i antydumpingowych wiele ważnych wskaźników wskazywało na niekorzystne zmiany: wielkości produkcji i sprzedaży zmniejszyły się odpowiednio o 29 % i 39 %, wykorzystanie mocy produkcyjnych zmniejszyło się o 28 % i towarzyszyło jej zmniejszenie zatrudnienia i wydajności. Mimo iż część tych niekorzystnych zjawisk może zostać wyjaśniona gwałtownym spadkiem konsumpcji, która w okresie badanym zmniejszyła się o niemal 25 %, znaczne zmniejszenie udziału w rynku przemysłu unijnego (o 15,9 punktu procentowego w okresie od 2006 r. do ODP) należy interpretować także w świetle stałego wzrostu udziału w rynku przywozu z Indii.
- (109) Stosunkowo wysoki poziom zysków w ODP wynika przede wszystkim z nadal wysokiego poziomu cen, utrzymującego się z powodów wyjaśnionych w motywie 88. Podsumowując, ogólna sytuacja przemysłu unijnego pogorszyła się w okresie badanym i w końcu ODP przemysł unijny pomimo stosunkowo wysokiego poziomu zysku znajdował się w trudnej sytuacji, a jego wysiłki na rzecz utrzymania wielkości sprzedaży i wystarczającego poziomu cen w sytuacji słabnącego popytu były poddane szkodliwemu działaniu coraz większego indyjskiego przywozu subsydiowanego.

F. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUOWANIA I PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

1. Uwagi wstępne

- (110) Jak przedstawiono powyżej, zastosowanie środków wyrównawczych pozwoliło przemysłowi unijnemu na poprawę sytuacji jedynie w pewnym zakresie. Kiedy jednak w ODP zanikł wysoki poziom konsumpcji w Unii, obserwowany przez większość okresu badanego, sytuacja przemysłu unijnego, nadal narażonego na szkodliwy wpływ subsydiowanego przywozu z Indii, okazała się podatna na zagrożenie i niestabilna. W końcu ODP słaba była w szczególności zdolność Unii do pokrywania zwiększonych kosztów.
- ### 2. Związek pomiędzy wielkością wywozu i cenami eksportowymi przy wywozie do państw trzecich a wielkością wywozu i cenami eksportowymi przy wywozie do Unii
- (111) Ustalono, że średnia cena eksportowa indyjskiej sprzedaży do krajów niebędących członkami UE była niższa

niż średnia cena eksportowa do Unii, a także niższa niż ceny na rynku krajowym. Eksporterzy z Indii sprzedawali do krajów niebędących członkami UE znaczne ilości, stanowiące większość ich całkowitej sprzedaży eksportowej. Dlatego też uznano, że w przypadku wygaśnięcia środków eksporterzy z Indii mieliby motywację do przekierowania znacznej części wywozu kierowanego do innych państw trzecich na atrakcyjniejszy rynek unijny, z zastosowaniem cen, które nawet jeżeli byłyby wyższe niż w przypadku wywozu do państw trzecich, kształtowałyby się prawdopodobnie w dalszym ciągu wyraźnie poniżej aktualnych poziomów cen eksportowych do Unii.

3. Niewykorzystane moce produkcyjne i zapasy na rynku indyjskim

- (112) Współpracujący producent indyjski posiada znaczne niewykorzystane moce produkcyjne i planuje zwiększyć je w latach 2010–2011. Istnieje zatem potencjał znacznego zwiększenia wielkości wywozu do Unii, w szczególności z uwagi na brak wskazań, aby rynki państw trzecich lub rynek krajowy były w stanie przyjąć jakąkolwiek dodatkową produkcję.
- (113) W swoich uwagach dotyczących ujawnionych ustaleń indyjski producent współpracujący stwierdził, że jego wolne moce wynikały przede wszystkim z kryzysu gospodarczego i związanego z nim spadku popytu. Istnienie znacznej części wolnych mocy można jednak wyjaśnić tym, że przedsiębiorstwo istotnie zwiększyło swoje moce między 2006 r. i ODP. Ponadto należy odnotować, że przedsiębiorstwo zaplanowało dodatkowe zwiększenie mocy produkcyjnych. Co więcej, należy także wskazać, że istnieje inny indyjski producent, który nie współpracował, posiadane przez niego moce produkcyjne oraz poziom ich wykorzystania są podobne i ogłosił on ostatnio bardzo znaczący wzrost mocy produkcyjnych.

4. Wniosek

- (114) Producenci w państwie, którego dotyczy postępowanie, posiadają zatem potencjał umożliwiający im zwiększenie lub przekierowanie wywozu na rynek unijny. Ponadto ceny stosowane w indyjskim wywozie do państw trzecich są niższe niż ceny wywozu do Unii. W dochodzeniu, na podstawie porównywalnych rodzajów produktu, wykazano, że współpracujący producent eksportujący sprzedaje produkt objęty postępowaniem po cenach niższych niż ceny przemysłu unijnego. Ceny te najprawdopodobniej jeszcze bardziej zmniejszyłyby się, osiągając poziom niższych cen stosowanych w odniesieniu do reszty świata. Taka strategia cenowa, wraz ze zdolnością eksporterów z państwa, którego dotyczy postępowanie, do dostarczania znacznych ilości produktu objętego postępowaniem na rynek unijny, miałyby najprawdopodobniej negatywny wpływ na sytuację gospodarczą przemysłu unijnego.

(115) Jak wykazano powyżej, sytuacja przemysłu unijnego jest nadal podatna na zagrożenie i niestabilna. Prawdopodobne jest, że gdyby przemysł unijny został narażony na zwiększony subsydiowany przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, spowodowałoby to spadek sprzedaży, udziału w rynku, cen sprzedaży, a w konsekwencji również pogorszenie sytuacji finansowej, do poziomów ustalonych w dochodzeniu pierwotnym. Na tej podstawie uznaje się, że zniesienie środków spowodowałoby z wszelkim prawdopodobieństwem pogorszenie już teraz trudnej sytuacji i ponowne wystąpienie poważnych szkód dla przemysłu unijnego.

G. INTERES UNII

1. Wprowadzenie

(116) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy utrzymanie istniejących środków wyrównawczych nie zaszkodzi interesowi Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie analizy wszystkich zaangażowanych interesów, tj. interesu przemysłu unijnego, importerów oraz użytkowników produktu objętego postępowaniem.

(117) Należy przypomnieć, że w poprzednich dochodzeniach wprowadzenie środków nie zostało uznane za działanie wbrew interesom Unii. Również fakt, że obecne dochodzenie to przegląd, a więc obejmuje ono analizę sytuacji, w której środki wyrównawcze już zastosowano, umożliwia ocenę jakiegokolwiek niekorzystnego wpływu aktualnie obowiązujących środków wyrównawczych na zainteresowane strony.

(118) Na tej podstawie zbadano, czy mimo wniosków dotyczących prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkodliwego subsydiowania istnieją istotne powody pozwalające na stwierdzenie, że utrzymanie środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Unii.

2. Interes przemysłu unijnego

(119) Przemysł unijny udowodnił, iż jest przemysłem strukturalnie rentownym. Zostało to potwierdzone pozytywnym rozwojem sytuacji gospodarczej przemysłu zaobserwowanym po wprowadzeniu środków wyrównawczych w 2004 r. W szczególności zwiększenie rentowności przemysłu unijnego w kilkuletnim okresie poprzedzającym ODP wyraźnie kontrastuje z sytuacją, która miała miejsce przed wprowadzeniem środków. W badanym okresie przemysł unijny systematycznie tracił jednak udział w rynku, podczas gdy przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, znacznie zwiększył swój udział w rynku. Gdyby środki nie zostały wprowadzone, przemysł unijny bez wątpienia znajdowałby się w jeszcze trudniejszej sytuacji.

3. Interes importerów/użytkowników produktu objętego postępowaniem

(120) Żaden z dziewięciu niepowiązanych importerów, z którymi nawiązano kontakt, nie wykazał chęci współpracy.

(121) Zgłosiło się siedemnastu użytkowników produktu objętego postępowaniem, którzy przedłożyli odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Większość użytkowników od wielu lat nie wykorzystywała elektrod grafitowych pochodzących z Indii i tym samym są oni neutralni w odniesieniu do ewentualnego dalszego stosowania środków. Sześciu użytkowników natomiast, przynajmniej w pewnym stopniu, wykorzystuje indyjskie elektrody. Czterech użytkowników twierdziło, że dalsze stosowanie środków negatywnie wpłynie na konkurencję. Jedno stowarzyszenie (Eurofer) zdecydowanie sprzeciwiło się dalszemu stosowaniu środków i stwierdziło, że jego wynikiem byłoby wycofanie się znacznej liczby indyjskich eksporterów z rynku unijnego. Wymienione stowarzyszenie twierdzi, że dalsze stosowanie środków powstrzymałoby producentów stali przed poszukiwaniem alternatywnych źródeł zaopatrzenia oraz umożliwiłoby przemysłowi unijnemu utrzymywanie dominującej, niemal duopolistycznej, pozycji. Z rozwoju przywozu z Indii po wprowadzeniu środków jasno wynika jednak, że masowe wycofanie się importerów nie miało miejsca, wręcz przeciwnie, przywóz z Indii znacznie wzrósł w okresie badanym. Ponadto w toku dochodzenia wykazano, że elektrody grafitowe są przedmiotem coraz większego przywozu na rynek unijny z wielu innych państw trzecich. W odniesieniu do silnej pozycji przemysłu unijnego na rynku należy przypomnieć, że jego udział w rynku zmniejszył się o prawie 16 punktów procentowych w okresie badanym (zob. powyższy motyw 81). Ponadto stowarzyszenie to stwierdziło także, że koszt elektrod grafitowych stanowi jedynie stosunkowo małą część całości kosztów producentów stali.

(122) Przypomina się także, że w pierwotnym dochodzeniu ustalono, że wpływ wprowadzenia środków nie będzie znaczący dla użytkowników⁽¹⁾. Pomimo obowiązywania środków przez pięć lat importerzy/użytkownicy w Unii w dalszym ciągu zaopatrywali się m.in. w Indiach. Brak jest wskazań, aby wystąpiły jakiegokolwiek trudności w znalezieniu innych źródeł. Ponadto przypomina się, że jeśli chodzi o wpływ wprowadzenia środków na użytkowników, w pierwotnym dochodzeniu stwierdzono, że biorąc pod uwagę nieistotny wpływ kosztu elektrod grafitowych na przemysł użytkowników, jakiegokolwiek wzrost kosztów nie miałby raczej znaczącego wpływu na przemysł użytkowników. Po wprowadzeniu środków nie znaleziono żadnych wskazań zaprzeczających temu twierdzeniu. Uznaje się zatem, że utrzymanie środków wyrównawczych nie będzie raczej miało istotnego wpływu na importerów/użytkowników w Unii.

4. Wniosek

(123) Zważywszy na powyższe ustalenia, uznano, że nie ma żadnych istotnych powodów przemawiających przeciwko utrzymaniu obecnych środków wyrównawczych.

⁽¹⁾ Zob. motyw 150 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1008/2004 (Dz.U. L 183 z 20.5.2004, s. 35) oraz motyw 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 1628/2004 (Dz.U. L 295 z 18.9.2004, s. 4).

H. ŚRODKI WYRÓWNAWCZE

- (124) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić utrzymanie obowiązujących środków. Wyznaczono również termin, w którym strony mają możliwość przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji. Przedstawione uwagi i komentarze, o ile były uzasadnione, zostały należycie uwzględnione.
- (125) Z powyższych ustaleń wynika, zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, że środki wyrównawcze wprowadzone względem przywozu niektórych elektrod grafitowych pochodzących z Indii powinny zostać utrzymane. Przypomina się, że środki te mają formę cła *ad valorem*.
- (126) Indywidualne stawki ceł wyrównawczych dla przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu są stosowane wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem, wyprodukowanego przez te przedsiębiorstwa, a zatem przez określone wskazane osoby prawne. Przywożone produkty objęte postępowaniem wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązanymi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i do ich produktów stosowane są stawki dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (127) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła wyrównawczego (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i na rynki zagraniczne, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione przez uaktual-

nienie wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło wyrównawcze na przywóz elektrod grafitowych w rodzaju stosowanych w piecach elektrycznych, o pozornym ciężarze właściwym 1,65 g/cm³ lub większym oraz o oporności elektrycznej 6,0 μΩ.m lub mniejszej, objętych obecnie kodem CN ex 8545 11 00 (kod TARIC 8545 11 00 10) oraz stosowanych do tych elektrod grafitowych złączek, objętych obecnie kodem CN ex 8545 90 90 (kod TARIC 8545 90 90 10), przywożonych razem lub osobno i pochodzących z Indii.

2. Stawka cła mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło (%)	TARIC dodatkowy kod
Graphite India Limited (GIL), 31 Chowringhee Road, Kolkatta – 700016, West Bengal	6,3	A530
HEG Limited, Bhilwara Towers, A-12, Sector-1, Noida – 201301, Uttar Pradesh	7,0	A531
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	7,2	A999

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2010 r.

W imieniu Rady
K. PEETERS
Przewodniczący

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, B-1049 Brussels, Belgium.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 1186/2010

z dnia 13 grudnia 2010 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4 oraz art. 11 ust. 2, 5 i 6,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską („Komisja”) po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) W następstwie dochodzenia antydumpingowego („pierwotne dochodzenie”) Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1629/2004⁽²⁾, ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elektrod grafitowych objętych obecnie kodem CN ex 8545 11 00 oraz stosowanych do tych elektrod grafitowych złąbek objętych obecnie kodem CN ex 8545 90 90 pochodzących z Indii („ostateczne środki antydumpingowe”). Środki przyjęły formę cła *ad valorem* w wysokości 0 %.
- (2) W następstwie dochodzenia antysubsydyjnego Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1628/2004⁽³⁾, ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych elektrod grafitowych objętych obecnie kodem CN ex 8545 11 00 oraz stosowanych do tych elektrod grafitowych złąbek objętych obecnie kodem CN ex 8545 90 90 pochodzących z Indii („ostateczne środki wyrównawcze”). Środki przyjęły formę cła *ad valorem* w wysokości 15,7 % z wyjątkiem jednego przedsiębiorstwa, dla którego stawka cła została ustalona na poziomie 7 %.
- (3) W następstwie częściowego przeglądu okresowego z urzędu dotyczącego środków wyrównawczych Rada zmieniła, rozporządzeniem (WE) nr 1354/2008⁽⁴⁾, rozporządzenie (WE) nr 1628/2004 i (WE) nr 1629/2004. Ostateczne cła wyrównawcze zostały zmienione na 6,3 % i 7,0 % w odniesieniu do przywozu towarów od konkretnie wskazanych eksporterów,

a stawkę cła rezydualnego ustalono na 7,2 %. Ostateczne cła antydumpingowe zostały zmienione na 9,4 % i 0 % w odniesieniu do przywozu towarów od konkretnie wskazanych eksporterów, a stawkę cła rezydualnego ustalono na 8,5 %.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (4) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu⁽⁵⁾ obowiązujących ostatecznych środków antydumpingowych Komisja otrzymała w dniu 18 czerwca 2009 r. wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia tych środków zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Wniosek został złożony przez trzech producentów unijnych: Graftech International, SGL Carbon GmbH oraz Tokai ERFT-CARBON GmbH („wnioskodawcy”) reprezentujących znaczną część, w tym przypadku ponad 90 %, całkowitej produkcji unijnej niektórych systemów elektrod grafitowych.

- (5) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody dla przemysłu unijnego.

3. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia

- (6) Ustaliwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia przeglądu wygaśnięcia, Komisja ogłosiła w dniu 17 września 2009 r., na mocy zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁶⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”), wszczęcie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

4. Dochodzenia równoległe

- (7) Komisja ogłosiła również, na mocy zawiadomienia o wszczęciu opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dnia 17 września 2009 r.⁽⁷⁾, wszczęcie dochodzenia dotyczącego przeglądu wygaśnięcia ostatecznych środków wyrównawczych zgodnie z art. 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽⁸⁾ („podstawowe rozporządzenie antysubsydyjne”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ Dz. L 295 z 18.9.2004, s. 10.⁽³⁾ Dz.U. L 295 z 18.9.2004, s. 4.⁽⁴⁾ Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 24.⁽⁵⁾ Dz.U. C 34 z 11.2.2009, s. 11.⁽⁶⁾ Dz.U. L 224 z 17.9.2009, s. 20.⁽⁷⁾ Dz.U. L 224 z 17.9.2009, s. 24.⁽⁸⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

5. Dochodzenie

5.1. Okres objęty dochodzeniem

- (8) Dochodzenie dotyczące kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu objęło okres od dnia 1 lipca 2008 r. do dnia 30 czerwca 2009 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądowym” lub „ODP”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2006 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym („okres badany”).

5.2. Strony zainteresowane dochodzeniem

- (9) Komisja oficjalnie zawiadomiła wnioskodawców, innych znanych producentów unijnych, producentów eksportujących, importerów, znanych użytkowników, a także przedstawicieli państwa wywozu o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (10) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (11) W związku z dużą liczbą niepowiązanych importerów uznano za stosowne, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, zbadanie, czy powinna zostać przeprowadzona kontrola wyrwykowa. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o konieczności przeprowadzenia kontroli wyrwykowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wyżej wymienione strony zostały poproszone, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, o zgłoszenie się do Komisji w ciągu 15 dni od wszczęcia przeglądu i dostarczenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Żaden niepowiązany importer nie wyraził jednak gotowości do współpracy. Kontrola wyrwykowa nie była zatem konieczna.
- (12) Komisja rozesłała kwestionariusze do wszystkich zainteresowanych stron oraz do wszystkich innych podmiotów, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu. Otrzymało odpowiedzi od trzech grup producentów unijnych (tj. wnioskodawców), jednego producenta eksportującego i 17 użytkowników. Żaden z importerów nie ujawnił się w trakcie kontroli wyrwykowej; również w toku dochodzenia żaden importer nie dostarczył Komisji jakichkolwiek informacji ani się nie ujawnił.
- (13) Tylko jeden z dwóch znanych producentów eksportujących w Indiach, tj. HEG Limited („HEG”), w pełni współpracował w trakcie przeglądu i przedłożył odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Należy zauważyć

w tym względzie, że podczas pierwotnego dochodzenia pełna oficjalna nazwa tego przedsiębiorstwa brzmiała Hindustan Electro Graphite Limited. W późniejszym okresie przedsiębiorstwo zmieniło nazwę na HEG Limited. Drugi producent eksportujący współpracujący w dochodzeniu pierwotnym, tj. Graphite India Limited („GIL”), podjął decyzję o nieprzedkładaniu odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu w ramach obecnego przeglądu.

- (14) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację informacji uważanych za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody oraz określenia interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie przedsiębiorstw następujących zainteresowanych stron:

a) Producenci unijni

- SGL Carbon GmbH, Wiesbaden and Meitingen, Niemcy,
- Graftech Switzerland SA, Bussigny, Szwajcaria,
- Graftech Iberica S.L., Ororbia, Hiszpania,
- Tokai ERFTCARBON GmbH, Grevenbroich, Niemcy.

b) Producenci eksportujący w Indiach

- HEG Limited, Bhopal.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (15) Produkt objęty obecnym przeglądem jest tożsamy z produktem objętym dochodzeniem pierwotnym, tzn. są to elektrody grafitowe w rodzaju stosowanych w piecach elektrycznych, o pozornym ciężarze właściwym $1,65 \text{ g/cm}^3$ lub większym oraz o oporności elektrycznej $6,0 \mu\Omega\cdot\text{m}$ lub mniejszej, objęte obecnie kodem CN ex 8545 11 00 oraz złączki stosowane do takich elektrod, objęte obecnie kodem CN ex 8545 90 90, przywożone razem lub osobno i pochodzące z Indii („produkt objęty dochodzeniem”).
- (16) Dochodzenie potwierdziło, że – podobnie jak w dochodzeniu pierwotnym – produkt objęty postępowaniem i produkty wytwarzane i sprzedawane przez producenta eksportującego na krajowym rynku Indii oraz produkty wytwarzane i sprzedawane w UE przez producentów unijnych mają te same podstawowe cechy fizyczne i techniczne oraz takie samo zastosowanie, a zatem stanowią one produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

- (17) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy wygaśnięcie obowiązujących środków prowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu.

1. Uwagi ogólne

- (18) Jeden producent eksportujący w Indiach wyraził gotowość do współpracy. Drugi znany producent eksportujący nie współpracował w toku dochodzenia.
- (19) Porównanie wielkości wywozu współpracującego producenta eksportującego z całkowitą wielkością wywozu do Unii z Indii wykazało, że od współpracującego producenta eksportującego pochodziła zdecydowana większość łącznego przywozu do Unii z Indii w ODP. Poziom współpracy został zatem uznany za wysoki.

2. Przywóz dumpingowy w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym

2.1. Wartość normalna

- (20) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy sprzedaż krajowa produktu podobnego niezależnym klientom przez współpracującego indyjskiego producenta eksportującego była reprezentatywna, tzn. czy całkowita wielkość takiej sprzedaży wynosiła przynajmniej 5 % całkowitej wielkości odpowiadającej jej sprzedaży eksportowej do Unii.
- (21) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu podobnego sprzedawane przez przedsiębiorstwo na rynku krajowym, które były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z rodzajami sprzedawanymi na wywóz do Unii. Elementami uwzględnionymi w określaniu rodzajów systemów elektrod grafitowych były: (i) sprzedaż systemów ze złączkami lub bez nich; (ii) ich średnica; oraz (iii) ich długość.
- (22) Współpracujący producent eksportujący stwierdził, że fakt, iż systemy elektrod grafitowych są produkowane z różnych rodzajów koksu (podstawowy surowiec), powinien również zostać uwzględniony podczas ustalania identycznych lub bezpośrednio porównywalnych rodzajów systemów elektrod grafitowych. Potwierdzono, że w procesie produkcyjnym przedsiębiorstwo stosowało dwa różne rodzaje koksu: przywożony koks naftowy o wyższej jakości i zwykły koks pozyskiwany na rynku indyjskim. Ustalono również, że rodzaj wykorzystanego koksu wpływa na koszt produkcji i cenę produktu końcowego.
- (23) W związku z powyższym, aby zapewnić rzetelne porównanie, Komisja podzieliła każdy z rodzajów produktu na produkty niskiej i wysokiej jakości do celów obliczenia dumpingu.
- (24) Zbadano następnie, czy sprzedaż krajowa współpracującego producenta eksportującego była reprezentatywna

dla każdego rodzaju produktu, tj. czy sprzedaż krajowa każdego rodzaju produktu stanowiła przynajmniej 5 % wielkości sprzedaży tego samego rodzaju produktu do Unii. W odniesieniu do rodzajów produktu sprzedawanych w reprezentatywnych ilościach zbadano, czy, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, taka sprzedaż została dokonana w ramach zwykłego obrotu handlowego.

- (25) Zbadano również, czy krajowa sprzedaż każdego rodzaju produktu dokonywana w ilościach reprezentatywnych może być uważana za dokonaną w zwykłym obrocie handlowym poprzez ustalenie proporcji rentownej sprzedaży danego rodzaju produktu niezależnym klientom. We wszystkich przypadkach, w których sprzedaż krajowa konkretnego rodzaju produktu była dokonana w wystarczających ilościach i w zwykłym obrocie handlowym, wartość normalna została ustalona na podstawie rzeczywistej ceny krajowej, obliczonej jako średnia ważona całej sprzedaży krajowej danego rodzaju produktu w ODP.
- (26) Dla tych rodzajów produktu, w przypadku których sprzedaż krajowa była niereprezentatywna lub nie była prowadzona w zwykłym obrocie handlowym, wartość normalna została skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Wartość normalna została skonstruowana poprzez dodanie do kosztów wytworzenia wywożonych rodzajów produktu, dostosowanych w odpowiednich przypadkach, odpowiedniej wartości procentowej kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz odpowiedniej marży zysku, na podstawie faktycznych danych dotyczących produkcji i sprzedaży produktu podobnego przez producenta eksportującego, którego dotyczy dochodzenie, w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 6 zdanie pierwsze rozporządzenia podstawowego.

2.2. Cena eksportowa

- (27) W związku z faktem, iż cała sprzedaż eksportowa indyjskiego producenta eksportującego do Unii realizowana była bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów, cenę eksportową ustalono zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego na podstawie cen rzeczywiście płaconych lub należnych za produkt objęty postępowaniem.

2.3. Porównanie

- (28) Porównanie średniej ważonej wartości normalnej i średniej ważonej ceny eksportowej zostało przeprowadzone na podstawie ceny *ex-works* i na takim samym poziomie handlu. W celu zapewnienia sprawiedliwego porównania między wartością normalną a ceną eksportową, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, uwzględniono różnice w czynnikach, co do których wykazano, że mogą mieć wpływ na ceny i ich porównywalność. W tym celu wprowadzono odpowiednie dostosowania uwzględniające różnice w kosztach transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i kosztach dodatkowych, kosztach finansowych, opłatach bankowych oraz uiszczonych przez wnioskodawcę kwotach ceł antidumpingowych, tam gdzie było to zasadne i zostało poparte dowodami.

(29) Współpracujący indyjski producent eksportujący stwierdził, że w jego przypadku program „paszportowy” uprawnień celnych (Duty Entitlement Passbook Scheme – DEPBS) jest faktycznie systemem zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji, ponieważ licencje DEPBS są stosowane wyłącznie do zapłaty należności celnych przywozowych za surowce wykorzystane do produkcji systemów elektrod grafitowych. W związku z powyższym koszt należności celnych przywozowych zapłaconych za surowce zostaje zwrócony w przypadku wywozu produktu, co powoduje zmniejszenie ceny eksportowej. Przedsiębiorstwo stwierdziło zatem, że należy wprowadzić dostosowanie względem cen krajowych, ponieważ zwrot należności celnych przywozowych nie ma na nie wpływu. W toku dochodzenia wykazano, że w przeciwieństwie do powyższych stwierdzeń przedsiębiorstwo stosuje przywożony bez cła surowiec zarówno przy produkcji systemów elektrod grafitowych przeznaczonych na rynek eksportowy, jak i przy produkcji przeznaczonej na rynek krajowy. W związku z powyższym DEPBS nie ma wpływu na różnicę cen produktów sprzedawanych na rynku krajowym i eksportowym, a wprowadzenie dostosowania nie jest uzasadnione.

2.4. Margines dumpingu

(30) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego średnią ważoną wartość normalną ze względu na rodzaj porównano ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiadającego rodzaju produktu objętego postępowaniem. Na podstawie powyższej metodyki margines dumpingu ustalony dla współpracującego producenta eksportującego wynosi 11–12 %.

(31) W swoich uwagach dotyczących ujawnionych istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których zamierzano zalecić utrzymanie obowiązujących środków („ujawnienie ostatecznych ustaleń”), wskazane przedsiębiorstwo stwierdziło, że obliczenie marginesu dumpingu na podstawie 4 z 12 miesięcy ODP było odejściem od metodyki zastosowanej w dochodzeniu pierwotnym, w którym uwzględniono wszystkie 12 miesięcy okresu objętego dochodzeniem. Przedsiębiorstwo to utrzymywało, że zastosowana metodyka obliczeń zwiększyła margines dumpingu.

(32) Przypomina się, że obliczenie dumpingu na podstawie 4 miesięcy ODP jest zgodne z metodyką zazwyczaj stosowaną przez Komisję w przeglądach wygaśnięcia, gdzie należy ustalić, czy dumping wciąż występuje lub czy istnieje prawdopodobieństwo jego ponownego wystąpienia. W związku z przeprowadzeniem dochodzenia na miejscu dopilnowano, by 4 miesiące były reprezentatywne dla całego 12-miesięcznego okresu. Dokonano tego poprzez porównanie kosztów i cen z 4-miesięcznego okresu z danymi za pozostałe 8 miesięcy. Ponadto wybrane 4 miesiące były ostatnimi miesiącami każdego kwartału, a zatem były one równomiernie rozłożone w całym 12-miesięcznym okresie. Komisja nie zgadza się zatem z twierdzeniem, że zastosowana metodyka wpływa na ostateczne wnioski dotyczące istnienia dumpingu w ODP ani też że metodyka ta prowadzi do zwiększenia marginesu dumpingu.

(33) Z uwagi na brak współpracy drugiego znanego indyjskiego producenta eksportującego nie można było obliczyć dla niego marginesu dumpingu. Jednak zgodnie z wnioskiem o przegląd wywóz towarów do Unii przez to przedsiębiorstwo również odbywał się po cenach dumpingowych. Zważywszy, że większość wywozu z Indii dotyczy współpracującego indyjskiego producenta eksportującego, w odniesieniu do którego stwierdzono dumping, a średnia cena produktu objętego postępowaniem przywożonego z Indii, zgodnie z danymi Eurostatu, jest niższa od średniej ceny eksportowej współpracującego przedsiębiorstwa, istnienie dumpingu na poziomie ogólnokrajowym zostaje potwierdzone.

3. Zmiany wielkości przywozu w przypadku uchylenia środków

(34) W nawiązaniu do analizy występowania dumpingu w ODP zbadano również prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu. Mając na uwadze, że tylko jeden indyjski producent eksportujący współpracował w obecnym dochodzeniu, poniższe wnioski opierają się na danych od jedyne go współpracującego przedsiębiorstwa, a także na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, w szczególności na danych z Eurostatu oraz z wniosku o przegląd.

(35) W tym zakresie przeanalizowano następujące elementy: wolne moce produkcyjne indyjskich producentów eksportujących, atrakcyjność rynku unijnego dla producentów indyjskich oraz ceny eksportowe stosowane wobec państw trzecich.

3.1. Wolne moce produkcyjne eksporterów

(36) W odniesieniu do współpracującego indyjskiego producenta eksportującego w toku dochodzenia wykazano, że dysponuje on wolnymi mocami produkcyjnymi. Ponadto wymienione przedsiębiorstwo publicznie oświadczyło, że planuje zwiększyć posiadane moce produkcyjne. Należy także podkreślić, że przedsiębiorstwo jest ukierunkowane na wywóz, większość jego obrotów w ODP wiązało się ze sprzedażą eksportową, a Unia, pomimo obowiązujących środków, jest nadal ważnym rynkiem eksportowym.

(37) W odniesieniu do drugiego producenta indyjskiego, zgodnie z wnioskiem o przegląd, wskazane przedsiębiorstwo znacząco zwiększyło swoje moce produkcyjne od czasu wprowadzenia środków i planuje dalsze powiększenie tych mocy. Dlatego też nie można wykluczyć, że przynajmniej część produkcji wynikającej ze zwiększonych mocy zostanie skierowana na rynek unijny w przypadku braku środków.

3.2. Atrakcyjność rynku unijnego

(38) Atrakcyjność rynku unijnego można zobrazować faktem, że nałożenie ceł antydumpingowych i wyrównawczych nie powstrzymało napływu wywozu z Indii. Przeciwnie, w trzech ostatnich latach indyjscy eksporterzy ponaddwukrotnie zwiększyli wywóz, a ich udział w rynku unijnym wzrósł ponadtrzykrotnie. Należy także podkreślić, że w wymienionym okresie poziom cen na rynku unijnym wzrósł o 40 %.

3.3. Ceny eksportowe stosowane wobec państw trzecich

- (39) W zakresie wywozu do państw trzecich, w toku dochodzenia wykazano, że w ODP poziom cen eksportowych *ex-works* stosowanych przez przedsiębiorstwo współpracujące był niższy od poziomem cen eksportowych stosowanych wobec Unii, które określono jako dumpingowe. Można zatem spodziewać się, że w przypadku braku środków współpracujący producent eksportujący przesuśnie przynajmniej część swojego wywozu do Unii, mając na uwadze atrakcyjność tego rynku.

3.4. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu

- (40) W świetle powyższych ustaleń można uznać, że wywóz z Indii w dalszym ciągu dokonywany jest po cenach dumpingowych i że zachodzi prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu na rynku unijnym w przypadku uchylecia obowiązujących środków antydumpingowych. Istotnie, mając na uwadze istniejące wolne moce produkcyjne w Indiach oraz atrakcyjność rynku unijnego, istnieją bodźce dla indyjskich producentów eksportujących do zwiększenia wywozu na rynek unijny po cenach dumpingowych, przynajmniej w zakresie, w jakim odnosi się to do współpracującego producenta eksportującego.

D. DEFINICJA PRZEMYSŁU UNIJNEGO

1. Produkcja unijna

- (41) W Unii produkt podobny wytwarzany jest przez pięć przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw, których produkcja stanowi łączną produkcję unijną produktu podobnego w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

2. Przemysł unijny

- (42) Dwie spośród pięciu grup przedsiębiorstw nie poparły wniosku i nie współpracowały w toku dochodzenia przeglądowego poprzez udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Następujące trzy grupy producentów złożyły wniosek i wyraziły zgodę na współpracę: Graftech International, SGL Carbon GmbH oraz Tokai ERFTCARBON GmbH.
- (43) Wymienione trzy grupy producentów odpowiadają za większą część łącznej produkcji unijnej produktu podobnego, ponieważ reprezentują ponad 90 % łącznej produkcji unijnej niektórych systemów elektrod grafitowych, jak wskazano powyżej w motywie 4. Z tego względu zostaną oni uznani za przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego oraz będą dalej zwani „przemysłem unijnym”.

E. SYTUACJA NA RYNKU UNIJNYM

1. Uwaga wstępna

- (44) Zważywszy, że tylko jeden indyjski producent eksportujący produkt objęty postępowaniem współpracował w obecnym dochodzeniu, informacje odnoszące się do przywozu produktu objętego postępowaniem do Unii Europejskiej i pochodzącego z Indii nie są podane w formie dokładnych danych liczbowych w celu zachowania poufności zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego.

- (45) Sytuacja przemysłu elektrod grafitowych jest blisko powiązana z sytuacją sektora stalowego, ponieważ elektrody grafitowe są głównie wykorzystywane w przemyśle stali elektrotechnicznej. W tym kontekście należy odnotować, że w 2007 r. i podczas pierwszych trzech kwartałów 2008 r. na rynku panowały bardzo korzystne warunki w odniesieniu do sektora stalowego i w konsekwencji również dla przemysłu elektrod grafitowych.

- (46) Należy podkreślić, że wielkość sprzedaży elektrod grafitowych podążała mniej więcej za trendem wielkości produkcji stali. Kontrakty na dostawę elektrod grafitowych, obejmujące ceny i ilości, są jednak zazwyczaj negocjowane dla okresów wynoszących 6–12 miesięcy. Istnieje zatem pewien odstęp w czasie między zmianami wielkości sprzedaży spowodowanymi zmianami popytu i wynikającym z tego wpływem na ceny.

2. Konsumpcja na rynku unijnym

- (47) Konsumpcja w Unii została ustalona na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym, oszacowania wielkości sprzedaży innych producentów unijnych na rynku unijnym, danych Eurostatu dotyczących przywozu oraz danych zgromadzonych na podstawie art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Podobnie jak w dochodzeniu pierwotnym⁽¹⁾, niektóre rodzaje przywozu zostały pominięte, ponieważ na podstawie dostępnych informacji okazało się, że nie dotyczyły produktu objętego dochodzeniem.
- (48) Między 2006 r. i ODP konsumpcja w Unii zmniejszyła się o prawie 25 %, a główny spadek nastąpił między 2008 r. i ODP. Należy zauważyć, że z uwagi na bardzo sprzyjające warunki rynkowe na początku okresu badawczego konsumpcja w Unii była bardzo wysoka i wzrosła o 30 % między okresem objętym pierwotnym dochodzeniem i 2006 r.

⁽¹⁾ Zob. motyw 88 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1009/2004 z dnia 19 maja 2004 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe przy przywozie systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii (Dz.U. L 183 z 20.5.2004, s. 61).

Tabela 1

	2006	2007	2008	ODP
Łączna konsumpcja unijna (tony)	170 035	171 371	169 744	128 437
Indeks (2006 = 100)	100	101	100	76

3. Wielkość, udział w rynku i ceny przywozu z Indii

- (49) Wielkość przywozu pochodzącego z Indii („państwo, którego dotyczy postępowanie”) wzrosła o 143 punkty procentowe w okresie badanym i osiągnęła poziom 5 000–7 000 ton w ODP. Udział przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, w rynku wzrósł ponadtrzykrotnie między 2006 r. i ODP i osiągnął poziom około 5 %. Udział w rynku wciąż powiększał się w ODP, niezależnie od znaczącego spadku popytu. Ceny importowe stosowane przez państwo, którego dotyczy postępowanie, wzrosły o 52 % w okresie badanym i podążały za tym samym trendem co ceny przemysłu unijnego, lecz pozostały na niższym poziomie od cen przemysłu unijnego. Dane z tabeli 2 nie są precyzyjnymi danymi liczbowymi z uwagi na wymóg poufności, ponieważ istnieje tylko dwóch znanych producentów eksportujących w Indiach.

Tabela 2

	2006	2007	2008	ODP
Wielkość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie (tony)	2 000 do 3 000	3 000 do 4 000	7 000 do 9 000	5 000 do 7 000
Indeks (2006 = 100)	100	123	318	243
Udział przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, w rynku	Okolo 1,5 %	Okolo 2 %	Okolo 5 %	Okolo 5 %
Ceny importowe stosowane przez państwo, którego dotyczy postępowanie (EUR/t)	Okolo 2 000	Okolo 2 600	Okolo 3 000	Okolo 3 200
Indeks (2006 = 100)	100	133	145	152

4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

- (50) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie istotne czynniki gospodarcze i wskaźniki, które wywierają wpływ na przemysł unijny.

4.1. Produkcja

- (51) W ODP produkcja zmniejszyła się o 29 % w porównaniu z 2006 r. Produkcja przemysłu unijnego najpierw wzrosła o 2 % w 2007 r. w porównaniu z 2006 r., a następnie znacząco zmniejszyła się, zwłaszcza w ODP.

Tabela 3

	2006	2007	2008	ODP
Produkcja (w tonach)	272 468	278 701	261 690	192 714
Indeks (2006 = 100)	100	102	96	71

4.2. Moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (52) Między 2006 r. a ODP moce produkcyjne zmalały bardzo nieznacznie (o 2 %). Zważywszy, że produkcja również zmniejszyła się w 2008 r. i w szczególności w ODP, wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło o 25 punktów procentowych między 2006 r. i ODP.

Tabela 4

	2006	2007	2008	ODP
Moce produkcyjne (w tonach)	298 500	292 250	291 500	293 500
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	98	98	98
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	91 %	95 %	90 %	66 %
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	104	98	72

4.3. Zapasy

- (53) Stan zapasów przemysłu unijnego na koniec okresu sprawozdawczego utrzymywał się na stałym poziomie w 2007 r. w porównaniu z 2006 r. i zmniejszył się o 10 % w 2008 r. W ODP poziom zapasów wzrósł nieznacznie, lecz był o 5 % niższy niż w 2006 r.

Tabela 5

	2006	2007	2008	ODP
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	21 407	21 436	19 236	20 328
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	100	90	95

4.4. Wielkość sprzedaży

- (54) W okresie badanym sprzedaż przemysłu unijnego na rynku unijnym do niepowiązanych klientów zmniejszyła się o 39 %. Na początku okresu badanego jej poziom był bardzo wysoki ze względu na wzrost o niemal 70 % w porównaniu do okresu objętego pierwotnym dochodzeniem. Wielkość sprzedaży nieznacznie zmalała w 2007 r. i 2008 r., pozostając jednak na stosunkowo wysokim poziomie (w 2008 r. była ona o 47 % wyższa niż w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem). Poziom sprzedaży znacząco jednak obniżył się między 2008 r. a ODP (o prawie jedną trzecią).

Tabela 6

	2006	2007	2008	ODP
Wielkość sprzedaży UE niepowiązanym klientom (w tonach)	143 832	139 491	124 463	88 224
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	97	87	61

4.5. Udział w rynku

- (55) Udział przemysłu unijnego w rynku między 2006 r. a ODP stopniowo zmniejszył się o niemal 16 punktów procentowych (z 84,6 % do 68,7 %).

Tabela 7

	2006	2007	2008	ODP
Udział w rynku przemysłu unijnego	84,6 %	81,4 %	73,3 %	68,7 %
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	96	87	81

4.6. Wzrost

- (56) W okresie między 2006 r. a ODP konsumpcja unijna spadła niemal o 25 %. Przemysł unijny utracił prawie 16 punktów procentowych udziału w rynku, podczas gdy udział przywozu produktu objętego postępowaniem w rynku zwiększył się o 3,4 punktu procentowego.

4.7. *Zatrudnienie*

- (57) Poziom zatrudnienia w przemyśle unijnym spadł o 7 % między 2006 r. a ODP.

Tabela 8

	2006	2007	2008	ODP
Zatrudnienie związane z produktem objętym postępowaniem (liczba zatrudnionych)	1 942	1 848	1 799	1 804
Indeks (2006 = 100)	100	95	93	93

4.8. *Wydajność*

- (58) Wydajność siły roboczej przemysłu unijnego, mierzona jako produkcja przypadająca na jednego pracownika w ujęciu rocznym, zmniejszyła się między 2006 r. a ODP o 24 %. W 2007 r. i 2008 r. wydajność lekko zwiększyła się, po czym w ODP spadła o niemal 25 %.

Tabela 9

	2006	2007	2008	ODP
Wydajność (tony w przeliczeniu na pracownika)	140	151	146	107
Indeks (2006 = 100)	100	107	104	76

4.9. *Ceny sprzedaży i czynniki wpływające na ceny krajowe*

- (59) Jednostkowe ceny sprzedaży przemysłu unijnego wykazują pozytywną tendencję, zwiększając się o 40 % w okresie badanym. Jest to wynikiem: (i) ogólnego poziomu cen na rynku; (ii) koniecznością pokrycia zwiększających się kosztów produkcji; oraz (iii) sposobem konstruowania cen określonych w kontraktach na dostawę.
- (60) W 2007 r. i 2008 r., w kontekście ogólnego wzrostu cen rynkowych i ze względu na stale wysoki popyt na elektrody grafitowe, przemysł unijny miał możliwość podniesienia cen. Istniejący popyt jest wynikiem bardzo korzystnych warunków rynkowych, które panowały w sektorze stalowym w okresie do trzeciego kwartału 2008 r., jak wspomniano w motywie 45.
- (61) Ceny wzrastały w 2007 r. i 2008 r. także w związku z rosnącymi kosztami produkcji, a w szczególności cenami surowców. W okresie od 2006 r. do 2008 r. koszty wzrosły o 23 %. Przemysł unijny mógł pokryć ten wzrost w znacznym stopniu, zwiększając swoje ceny (+33 %).
- (62) W ODP wzrost cen był wolniejszy (+5 %). Brak spadku cen w okresie zmniejszającego się popytu wynika ze

sposobu, w jaki kontrakty na dostawę są zawierane na rynku, oraz z faktu, że większość kontraktów na dostawę w 2009 r. została zawarta w 2008 r. Jak wskazano w motywie 46, wielkość sprzedaży elektrod grafitowych zmienia się analogicznie do wielkości produkcji stali. Negocjowanie kontraktów na dostawę elektrod grafitowych trwające od 6 do 12 miesięcy może prowadzić do odsunięcia w czasie wpływu zmian popytu (jego wzrostu lub zmniejszenia się) na ceny. Kontrakty negocjowane są w oparciu o przewidywaną wielkość sprzedaży, która może być inna niż jej rzeczywisty poziom, w wyniku czego tendencje cenowe w danym okresie mogą nie odzwierciedlać tendencji wielkości sprzedaży w tym samym okresie. Miało to miejsce w ODP, kiedy to zmniejszył się poziom sprzedaży, ale utrzymał się wysoki poziom cen, gdyż większość kontraktów na dostawę w 2009 r. została zawarta w 2008 r., a ponadto niektóre dostawy przewidziane na 2008 r. zostały przesunięte na rok 2009. Wzrost cen w ODP, który wyniósł 5 %, nie był jednak wystarczający, aby pokryć wzrost kosztów (+13 %), jak miało to miejsce w poprzednim okresie. Na okres po ODP ceny zostały renegowane na niższych poziomach.

- (63) Jak wyjaśniono w motywie 49, ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, zmieniały się w podobny sposób jak ceny przemysłu unijnego, pozostając jednak na znacznie niższym poziomie.

Tabela 10

	2006	2007	2008	ODP
Cena jednostkowa stosowana na rynku unijnym (EUR/tona)	2 569	3 103	3 428	3 585
Indeks (2006 = 100)	100	121	133	140

4.10. *Wynagrodzenia*

- (64) Między 2006 r. a ODP średnie wynagrodzenie na pracownika zwiększyło się o 15 %.

Tabela 11

	2006	2007	2008	ODP
Roczny koszt pracy w przeliczeniu na pracownika (w tys. EUR)	52	56	61	60
Indeks (2006 = 100)	100	108	118	115

4.11. *Inwestycje*

- (65) Między 2006 r. a ODP roczny napływ inwestycji przemysłu unijnego w produkt objęty postępowaniem zwiększył się o 37 %. W ODP poziom inwestycji zmniejszył się jednak w porównaniu z 2008 r. o 14 %.

Tabela 12

	2006	2007	2008	ODP
Inwestycje netto (EUR)	30 111 801	45 383 433	47 980 973	41 152 458
Indeks (2006 = 100)	100	151	159	137

4.12. Rentowność i zwrot z inwestycji

- (66) Pomimo wzrostu kosztów o 40 % w okresie badanym, przemysłowi unijnemu udało się w jeszcze większym stopniu podnieść ceny w latach 2006–2007. Doprowadziło to do wzrostu zysku z 19 % w 2006 r. do 26 % w 2007 r. W okresie od 2007 r. do 2008 r. ceny i koszty wzrosły w tym samym stopniu, a margines przemysłu unijnego pozostał zatem na tym samym poziomie co w 2007 r. Następnie zysk ponownie zmniejszył się w ODP do poziomu 19 % ze względu na niższe wykorzystanie mocy produkcyjnych i wyższe ceny surowców. W 2009 r. zyski jeszcze bardziej zmniejszyły się, gdyż przemysł unijny musiał obniżyć swoje ceny, dostosowując je do ogólnego obniżenia cen sprzedaży na rynku elektrod grafitowych wywołanego zmniejszonym popytem ze strony sektora stalowego.
- (67) Zwrot z inwestycji („ROI”) wzrósł z poziomu 71 % w 2006 r. do 103 % w 2007 r. W 2008 r. osiągnął on poziom 119 %, a w ODP obniżył się do 77 %. Ogółem zwrot z inwestycji wzrósł w okresie od 2006 r. do ODP o 6 punktów procentowych.

Tabela 13

	2006	2007	2008	ODP
Zysk netto sprzedaży niepowiązanym klientom w UE (% sprzedaży netto)	19 %	26 %	25 %	19 %
ROI (zysk netto w ujęciu procentowym wartości księgowej netto inwestycji)	71 %	103 %	119 %	77 %

4.13. Przepływ środków pieniężnych i zdolność do pozyskania kapitału

- (68) Przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej wzrosły w okresie od 2006 r. do 2007 r. Wzrost ten trwał nadal w 2008 r., po czym zmniejszył się w ODP. Ogólnie biorąc, przepływy pieniężne były w ODP o 28 % wyższe niż w okresie badanym.
- (69) Nie było oznak trudności w pozyskiwaniu kapitału przez przemysł unijny, głównie z uwagi na fakt, że część producentów należy do większych grup przedsiębiorstw.

Tabela 14

	2006	2007	2008	ODP
Przepływy środków pieniężnych (EUR)	109 819 535	159 244 026	196 792 707	140 840 498
Indeks (2006 = 100)	100	145	179	128

4.14. Wielkość marginesu dumpingu

- (70) Z uwagi na skalę, udział w rynku i ceny przywozu z Indii wpływ rzeczywistych marginesów dumpingu na przemysł unijny nie może być uważany za nieistotny.

4.15. Poprawa sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu i po dumpingu

- (71) Analizowane powyżej wskaźniki wskazują na poprawę sytuacji gospodarczej i finansowej przemysłu unijnego w następstwie wprowadzenia w 2004 r. ostatecznych środków wyrównawczych i antydumpingowych. Przemysł unijny korzystał z wyższych cen i zysków w szczególności w okresie od 2006 r. do 2008 r. Było to związane z bardzo pozytywnymi warunkami rynkowymi, które pozwoliły na utrzymanie wysokiego poziomu cen i zysków, mimo iż, jak wyjaśniono w motywie 55, udział w rynku przemysłu unijnego zmniejszał się. Niemniej w tym samym okresie i pomimo stosowanych środków udział przywozu indyjskiego w rynku zwiększył się, a indyjskie produkty przywożone były po niższych cenach niż ceny przemysłu unijnego. Już w ODP zyski przemysłu unijnego zaczęły się zmniejszać, a jeszcze bardziej obniżyły się w 2009 r. ze względu na wyższe koszty i ograniczony wzrost cen.

5. Wpływ przywozu po cenach dumpingowych i innych czynników

5.1. Wpływ przywozu po cenach dumpingowych

- (72) Pomimo wzrostu konsumpcji w Unii Europejskiej w badanym okresie wielkość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, zwiększyła się ponaddwukrotnie, a jego udział w rynku wzrósł ponadtrzykrotnie (zob. motyw 49). Nie uwzględniając ceł wyrównawczych i antydumpingowych, należy uznać, że przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, spowodował w ODP podcięcie cen przemysłu unijnego, choć jedynie o mniej niż 2 %.

5.2. Wpływ kryzysu gospodarczego

- (73) Ze względu na bardzo korzystne warunki gospodarcze panujące w sektorze stalowym i powiązanych branżach, w tym w branży elektrod grafitowych, w 2007 r. i w trzech pierwszych kwartałach 2008 r., w momencie wybuchu kryzysu gospodarczego w końcu 2008 r. przemysł unijny znajdował się w stosunkowo dobrej sytuacji gospodarczej. Negocjowanie kontraktów na dostawę elektrod grafitowych, trwające zwykle od 6 do 12 miesięcy, powoduje odsunięcie w czasie wpływu zmian popytu (jego wzrostu lub zmniejszenia się) na ceny. Ponieważ umowy odnoszące się do ODP negocjowane były w momencie, gdy niemożliwe było przewidzenie konsekwencji kryzysu gospodarczego, kryzys wpłynął głównie na ilość zamówień w ODP, a jakkolwiek wpływ na ceny odczuwalny byłby przez przemysł unijny z opóźnieniem. W tym kontekście należy zauważyć, że sytuacja przemysłu unijnego w niektórych aspektach pogorszyła się, nawet w okresie gdy panowały korzystne warunki gospodarcze, co wyraziło się poprzez utratę udziału w rynku na rzecz przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie. Fakt, że pogorszenie to nie spowodowało większych negatywnych skutków, wiąże się częściowo z wysokim popytem w latach 2007–2008, który pozwolił przemysłowi unijnemu na utrzymanie

wysokiego poziomu produkcji i sprzedaży, a częściowo z faktem, że podczas gdy wielkości te spadły w ODP, ceny mogły być utrzymane ze względu na opisane wyżej odsunięcie w czasie.

5.3. Przywóz z innych państw

- (74) Ze względu na fakt, że dane udostępniane przez Eurostat na poziomie kodu CN obejmują także produkty inne niż produkt objęty dochodzeniem, poniższa analiza przeprowadzona została na podstawie danych dotyczących przywozu na poziomie kodu TARIC, uzupełnionych informacjami uzyskanymi z danych zgromadzonych zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Część przywozu nie została uwzględniona, ponieważ na podstawie dostępnych informacji stwierdzono, że obejmował on produkty inne niż produkt objęty dochodzeniem.
- (75) Oszacowano, że przywóz z innych państw trzecich wzrósł o 63 %, z około 11 000 ton w 2006 r. do około 18 500 ton w ODP. Całkowity udział w rynku przywozu z tych państw zwiększył się z 6,6 % w 2006 r. do 14,4 % w ODP. Średnia cena przywozu z innych państw trzecich wzrosła między 2006 r. a ODP o 42 %. Największa część przywozu pochodzi z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”), Rosji, Japonii i Meksyku, które są jedynymi państwami posiadającymi w ODP indywidualny udział w rynku wyższy niż 1 %. Przywóz z tych państw będzie analizowany w kolejnych motywach. Łączny udział w rynku przywozu z dziewięciu innych państw sytuuje się na poziomie jedynie około 2 % i nie będzie analizowany.
- (76) Udział w rynku przywozu z Chin wzrósł w okresie badanym o 2,4 punktu procentowego (z 0,2 % do 2,6 %). Dostępne informacje wskazują, że przywóz ten prowadzony był po cenach niższych od cen przemysłu unijnego i przywozu z Indii.
- (77) Udział w rynku przywozu z Rosji wzrósł w okresie badanym o 4,2 punktu procentowego (z 1,9 % do 6,1 %). Dostępne informacje wskazują, że przywóz ten prowadzony był po cenach nieco niższych niż ceny przemysłu unijnego, ale wyższych niż ceny przywozu z Indii.
- (78) Udział w rynku przywozu z Japonii zmniejszył się w okresie badanym o 0,4 punktu procentowego (z 2,0 % do 1,6 %). Dostępne informacje wskazują, że przywóz ten prowadzony był po cenach podobnych lub wyższych niż ceny przemysłu unijnego i ceny przywozu z Indii.
- (79) Udział w rynku przywozu z Meksyku wzrósł w okresie badanym o 1 punkt procentowy (z 0,9 % do 1,9 %). Dostępne informacje wskazują, że przywóz ten prowadzony był po cenach wyższych niż ceny przemysłu unijnego i ceny przywozu z Indii.

- (80) Podsumowując, nie można wykluczyć, że rozwój przywozu z ChRL i Rosji mógł w pewnym stopniu przyczynić się do zmniejszenia udziału w rynku przemysłu unijnego. Niemniej jednak, uwzględniając ogólny charakter danych dostępnych w statystykach dotyczących przywozu, które nie pozwalają na przeprowadzenie porównania cen według rodzaju produktu – jak miało to miejsce w przypadku Indii dzięki szczegółowym informacjom przekazanych przez producenta eksportującego – wpływ przywozu z ChRL i Rosji nie może zostać stwierdzony z całą pewnością.

Tabela 15

	2006	2007	2008	ODP
Wielkość przywozu z innych państw (w tonach)	11 289	11 243	19 158	18 443
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	100	170	163
Udział w rynku przywozu z innych państw	6,6 %	6,6 %	11,3 %	14,4 %
Ceny importowe stosowane przez inne państwa (EUR/tona)	2 467	3 020	3 403	3 508
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	122	138	142
	2006	2007	2008	ODP
Wielkość przywozu z ChRL (w tonach)	421	659	2 828	3 380
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	157	672	804
Udział w rynku przywozu z ChRL	0,2 %	0,4 %	1,7 %	2,6 %
Ceny przywozu z ChRL (EUR/tona)	1 983	2 272	2 818	2 969
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	115	142	150
	2006	2007	2008	ODP
Wielkość przywozu z Rosji (w tonach)	3 196	2 887	8 441	7 821
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	90	264	245
Udział w rynku przywozu z Rosji	1,9 %	1,7 %	5,0 %	6,1 %
Ceny przywozu z Rosji (EUR/tona)	2 379	2 969	3 323	3 447
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	125	140	145
	2006	2007	2008	ODP
Wielkość przywozu z Japonii (w tonach)	3 391	2 223	3 731	2 090
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	66	110	62
Udział w rynku przywozu z Japonii	2,0 %	1,3 %	2,2 %	1,6 %
Ceny przywozu z Japonii (EUR/tona)	2 566	3 131	3 474	3 590
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	122	135	140
	2006	2007	2008	ODP
Wielkość przywozu z Meksyku (w tonach)	1 478	2 187	2 115	2 465
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	148	143	167
Udział w rynku przywozu z Meksyku	0,9 %	1,3 %	1,2 %	1,9 %
Cena przywozu z Meksyku (w EUR/tona)	2 634	3 629	4 510	4 554
<i>Indeks (2006 = 100)</i>	100	138	171	173

6. Wniosek

- (81) Jak wskazano w motywie 49, wielkość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, wzrosła więcej niż dwukrotnie w okresie od 2006 r. do ODP. Biorąc pod uwagę fakt, że konsumpcja spadła w tym samym czasie o niemal 25 %, nastąpił gwałtowny wzrost udziału w rynku eksporterów indyjskich – z około 1,5 % w 2006 r. do około 5 % w ODP. Mimo iż indyjskie ceny eksportowe w wywozie do Unii znacząco wzrosły w okresie badanym w wyniku ogólnie wysokich cen rynkowych, nadal powodowały one podcięcie cen przemysłu unijnego.
- (82) W okresie między 2006 r. i ODP, i pomimo wprowadzenia środków wyrównawczych i antydumpingowych, wiele ważnych wskaźników wskazywało na niekorzystne zmiany: wielkości produkcji i sprzedaży zmniejszyły się odpowiednio o 29 % i 39 %, wykorzystanie mocy produkcyjnych zmniejszyło się o 28 % i towarzyszyło jej zmniejszenie zatrudnienia i wydajności. Mimo iż część tych niekorzystnych zjawisk może zostać wyjaśniona gwałtownym spadkiem konsumpcji, która w okresie badanym zmniejszyła się o niemal 25 %, znaczne zmniejszenie udziału w rynku przemysłu unijnego (o 15,9 punktu procentowego w okresie od 2006 r. do ODP) należy interpretować także w świetle stałego wzrostu udziału w rynku przywozu z Indii.
- (83) Stosunkowo wysoki poziom zysków w ODP wynika przede wszystkim z nadal wysokiego poziomu cen, utrzymującego się z powodów wyjaśnionych w motywie 62. Podsumowując, ogólna sytuacja przemysłu unijnego pogorszyła się w okresie badanym i w końcu ODP przemysł unijny pomimo stosunkowo wysokiego poziomu zysku znajdował się w trudnej sytuacji, a jego wysiłki na rzecz utrzymania wielkości sprzedaży i wystarczającego poziomu cen w sytuacji słabnącego popytu były poddane szkodliwemu działaniu coraz większego indyjskiego przywozu po cenach dumpingowych.

F. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUOWANIA I PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

1. Uwagi wstępne

- (84) Jak przedstawiono powyżej, zastosowanie środków antydumpingowych pozwoliło przemysłowi unijnemu na poprawę sytuacji jedynie w pewnym zakresie. Kiedy jednak w ODP zanikł wysoki poziom konsumpcji w Unii, obserwowany przez większość okresu badanego, sytuacja przemysłu unijnego, nadal narażonego na szkodliwy wpływ przywozu z Indii po cenach dumpingowych, okazała się podatna na zagrożenie i niestabilna. W końcu ODP słaba była w szczególności zdolność Unii do pokrywania zwiększonych kosztów.
- ### 2. Związek pomiędzy wielkością wywozu i cenami eksportowymi przy wywozie do państw trzecich a wielkością wywozu i cenami eksportowymi przy wywozie do Unii
- (85) Ustalono, że średnia cena eksportowa indyjskiej sprzedaży do krajów niebędących członkami UE była niższa

niż średnia cena eksportowa do Unii, a także niższa niż ceny na rynku krajowym. Eksporterzy z Indii sprzedawali do krajów niebędących członkami UE znaczne ilości, stanowiące większość ich całkowitej sprzedaży eksportowej. Dlatego też uznano, że w przypadku wygaśnięcia środków eksporterzy z Indii mieliby motywację do przekierowania znacznej części wywozu kierowanego do innych państw trzecich na atrakcyjniejszy rynek unijny, z zastosowaniem cen, które nawet jeżeli byłyby wyższe niż w przypadku wywozu do państw trzecich, kształtowałyby się prawdopodobnie w dalszym ciągu wyraźnie poniżej aktualnych poziomów cen eksportowych do Unii.

3. Niewykorzystane moce produkcyjne i zapasy na rynku indyjskim

- (86) Współpracujący producent indyjski posiada znaczne niewykorzystane moce produkcyjne i planuje zwiększyć je w latach 2010–2011. Istnieje zatem potencjał znacznego zwiększenia wielkości wywozu do Unii, w szczególności z uwagi na brak wskazań, aby rynki państw trzecich lub rynek krajowy były w stanie przyjąć jakąkolwiek dodatkową produkcję.
- (87) W swoich uwagach dotyczących ujawnionych ustaleń indyjski producent współpracujący stwierdził, że jego wolne moce wynikały przede wszystkim z kryzysu gospodarczego i związanego z nim spadku popytu. Istnienie znacznej części wolnych mocy można jednak wyjaśnić tym, że przedsiębiorstwo istotnie zwiększyło swoje moce między 2006 r. i ODP. Ponadto należy odnotować, że przedsiębiorstwo zaplanowało dodatkowe zwiększenie mocy produkcyjnych. Co więcej, należy także wskazać, że istnieje inny indyjski producent, który nie współpracował, posiadane przez niego moce produkcyjne oraz poziom ich wykorzystania są podobne i ogłosił on ostatnio bardzo znaczący wzrost mocy produkcyjnych.

4. Wniosek

- (88) Producenci w państwie, którego dotyczy postępowanie, posiadają zatem potencjał umożliwiający im zwiększenie lub przekierowanie wywozu na rynek unijny. Ponadto ceny stosowane w indyjskim wywozie do państw trzecich są niższe niż ceny wywozu do Unii. W dochodzeniu, na podstawie porównywalnych rodzajów produktu wykazano, że współpracujący producent eksportujący sprzedaje produkt objęty postępowaniem po cenach niższych niż ceny przemysłu unijnego. Ceny te najprawdopodobniej jeszcze bardziej zmniejszyłyby się, osiągając poziom niższych cen stosowanych w odniesieniu do reszty świata. Taka strategia cenowa, wraz ze zdolnością eksporterów z państwa, którego dotyczy postępowanie, do dostarczania znacznych ilości produktu objętego postępowaniem na rynek unijny, miałaby najprawdopodobniej negatywny wpływ na sytuację gospodarczą przemysłu unijnego.

(89) Jak wykazano powyżej, sytuacja przemysłu unijnego jest nadal podatna na zagrożenie i niestabilna. Prawdopodobne jest, że gdyby przemysł unijny został narażony na zwiększony przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, po cenach dumpingowych, spowodowałoby to spadek sprzedaży, udziału w rynku, cen sprzedaży, a w konsekwencji również pogorszenie sytuacji finansowej, do poziomów ustalonych w dochodzeniu pierwotnym. Na tej podstawie uznaje się, że zniesienie środków spowodowałoby z wszelkim prawdopodobieństwem pogorszenie już teraz trudnej sytuacji i ponowne wystąpienie poważnych szkód dla przemysłu unijnego.

G. INTERES UNII

1. Wprowadzenie

(90) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy utrzymanie istniejących środków antydumpingowych nie zaszkodzi interesowi Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie analizy wszystkich zaangażowanych interesów, tj. interesu przemysłu unijnego, importerów oraz użytkowników produktu objętego postępowaniem.

(91) Należy przypomnieć, że w poprzednich dochodzeniach wprowadzenie środków nie zostało uznane za działanie wbrew interesom Unii. Również fakt, że obecne dochodzenie to przegląd, a więc obejmuje ono analizę sytuacji, w której środki antydumpingowe już zastosowano, umożliwia ocenę jakiegokolwiek niekorzystnego wpływu aktualnie obowiązujących środków antydumpingowych na zainteresowane strony.

(92) Na tej podstawie zbadano, czy mimo wniosków dotyczących prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu wyrządzającego szkodę istnieją istotne powody pozwalające na stwierdzenie, że utrzymanie środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Unii.

2. Interes przemysłu unijnego

(93) Przemysł unijny udowodnił, iż jest przemysłem strukturalnie rentownym. Zostało to potwierdzone pozytywnym rozwojem sytuacji gospodarczej przemysłu zaobserwowanym po wprowadzeniu środków antydumpingowych w 2004 r. W szczególności zwiększenie rentowności przemysłu unijnego w kilkuletnim okresie poprzedzającym ODP wyraźnie kontrastuje z sytuacją, która miała miejsce przed wprowadzeniem środków. W badanym okresie przemysł unijny systematycznie tracił jednak udział w rynku, podczas gdy przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, znacznie zwiększył swój udział w rynku. Gdyby środki nie zostały wprowadzone przemysł unijny bez wątpienia znajdowałby się w jeszcze trudniejszej sytuacji.

3. Interes importerów/użytkowników produktu objętego postępowaniem

(94) Żaden z dziewięciu niepowiązanych importerów, z którymi nawiązano kontakt, nie wykazał chęci współpracy.

(95) Zgłosiło się 17 użytkowników produktu objętego postępowaniem, którzy przedłożyli odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Większość użytkowników od wielu lat nie wykorzystywała elektrod grafitowych pochodzących z Indii i tym samym są oni neutralni w odniesieniu do ewentualnego dalszego stosowania środków, sześciu użytkowników natomiast, przynajmniej w pewnym stopniu, wykorzystuje indyjskie elektrody. Czterech użytkowników twierdziło, że dalsze stosowanie środków negatywnie wpłynie na konkurencję. Jedno stowarzyszenie (Eurofer) zdecydowanie sprzeciwiło się dalszemu stosowaniu środków i stwierdziło, że jego wynikiem byłoby wycofanie się znacznej liczby indyjskich eksporterów z rynku unijnego. Wymienione stowarzyszenie twierdzi, że dalsze stosowanie środków powstrzymałoby producentów stali przed poszukiwaniem alternatywnych źródeł zaopatrzenia oraz umożliwiłoby przemysłowi unijnemu utrzymywanie dominującej, niemal duopolistycznej pozycji. Z rozwoju przywozu z Indii po wprowadzeniu środków jasno wynika jednak, że masowe wycofanie się importerów nie miało miejsca, wręcz przeciwnie, przywóz z Indii znacznie wzrósł w okresie badanym. Ponadto w toku dochodzenia wykazano, że elektrody grafitowe są przedmiotem coraz większego przywozu na rynek unijny z wielu innych państw trzecich. W odniesieniu do silnej pozycji przemysłu unijnego na rynku należy przypomnieć, że jego udział w rynku zmniejszył się o prawie 16 punktów procentowych w okresie badanym (zob. motyw 55 powyżej). Stowarzyszenie to stwierdziło także, że koszt elektrod grafitowych stanowi jedynie stosunkowo małą część całości kosztów producentów stali.

(96) Przypomina się także, że w pierwotnym dochodzeniu ustalono, iż wpływ wprowadzenia środków nie będzie znaczący dla użytkowników⁽¹⁾. Pomimo obowiązywania środków przez pięć lat importerzy/użytkownicy w Unii w dalszym ciągu zaopatrywali się m.in. w Indiach. Brak jest wskazań, aby wystąpiły jakiegokolwiek trudności w znalezieniu innych źródeł. Ponadto przypomina się, że jeśli chodzi o wpływ wprowadzenia środków na użytkowników, w pierwotnym dochodzeniu stwierdzono, że biorąc pod uwagę nieistotny wpływ kosztu elektrod grafitowych na przemysł użytkowników, jakiegokolwiek wzrost kosztów nie miałby raczej znaczącego wpływu na przemysł użytkowników. Po wprowadzeniu środków nie znaleziono żadnych wskazań zaprzeczających temu twierdzeniu. Uznaje się zatem, że utrzymanie środków antydumpingowych nie będzie raczej miało istotnego wpływu na importerów/użytkowników w Unii.

4. Wniosek

(97) Zważywszy na powyższe ustalenia, uznano, że nie ma żadnych istotnych powodów przemawiających przeciwko utrzymaniu obecnych środków antydumpingowych.

⁽¹⁾ Zob. motyw 106 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1009/2004 (Dz.U. L 183 z 20.5.2004, s. 61) oraz motyw 22 rozporządzenia Rady (WE) nr 1629/2004.

H. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (98) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić utrzymanie obowiązujących środków. Wyznaczono również termin, w którym strony mają możliwość przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji. Przedstawione uwagi i komentarze, o ile były uzasadnione, zostały należycie uwzględnione.
- (99) Z powyższych ustaleń wynika, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, że środki antydumpingowe wprowadzone względem przywozu niektórych elektrod grafitowych pochodzących z Indii powinny zostać utrzymane. Przypomina się, że środki te mają formę cła *ad valorem*.
- (100) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu są stosowane wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem, wyprodukowanego przez te przedsiębiorstwa, a zatem przez określone wskazane osoby prawne. Przywożone produkty objęte postępowaniem wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązanymi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i do ich produktów stosowane są stawki dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (101) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i na rynki zagraniczne, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione przez

uaktualnienie wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz elektrod grafitowych w rodzaju stosowanych w piecach elektrycznych, o pozornym ciężarze właściwym 1,65 g/cm³ lub większym oraz o oporności elektrycznej 6,0 μ.Ω.m lub mniejszej, objętych obecnie kodem CN ex 8545 11 00 (kod TARIC 8545 11 00 10), oraz stosowanych do tych elektrod grafitowych złączek, objętych obecnie kodem CN ex 8545 90 90 (kod TARIC 8545 90 90 10), przywożonych razem lub osobno i pochodzących z Indii.

2. Stawka cła mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło (%)	Dodatkowy kod TARIC
Graphite India Limited (GIL), 31 Chowringhee Road, Kolkatta – 700016, West Bengal	9,4	A530
HEG Limited, Bhilwara Towers, A-12, Sector-1, Noida – 201301, Uttar Pradesh	0	A531
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	8,5	A999

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2010 r.

W imieniu Rady
K. PEETERS
Przewodniczący

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Bruxelles, Belgium.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 1187/2010

z dnia 13 grudnia 2010 r.

w sprawie zakończenia postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu glifosatu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 1 oraz art. 11 ust. 2, 5 i 6,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską („Komisja”) po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Obowiązujące środki**

- (1) W wyniku dochodzenia przeglądownego przeprowadzonego na mocy art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Rada, w drodze rozporządzenia (WE) nr 1683/2004⁽²⁾ nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz glifosatu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, obecnie objętego kodami CN ex 2931 00 99 i ex 3808 93 27 („produkt objęty postępowaniem”). Cło to rozszerzono na przywóz glifosatu przesyłanego z Malezji (zgłaszanego lub niezgłaszanego jako pochodzący z Malezji), z wyjątkiem produktów wytwarzanych przez Crop Protection (M) Sdn. Bhd., oraz na przywóz glifosatu przysyłanego z Tajwanu (zgłaszanego lub niezgłaszanego jako pochodzący z Tajwanu), z wyjątkiem produktów wytwarzanych przez Sinon Corporation. Stawka cła antydumpingowego wynosi 29,9 %.
- (2) Decyzją 2009/383/WE⁽³⁾ Komisja zawiesiła ostateczne cło antydumpingowe na okres dziewięciu miesięcy, z mocą od dnia 16 maja 2009 r. Następnie rozporządzeniem wykonawcze (UE) nr 126/2010⁽⁴⁾ Rada rozszerzyła zawieszenie na okres 1 roku, z mocą od dnia 14 lutego 2010 r.

1.2. Wniosek o dokonanie przeglądu

- (3) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu⁽⁵⁾ środków antydumpingowych obowiązujących w odniesieniu do przywozu glifosatu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Komisja otrzymała w dniu 29 czerwca 2009 r. wniosek o dokonanie przeglądu zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 303 z 30.9.2004, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 120 z 15.5.2009, s. 20.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 40 z 13.2.2010, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 115 z 20.5.2009, s. 19.

- (4) Wniosek został złożony przez Europejskie Stowarzyszenie Glifosatu („wnioskodawca”) w imieniu producentów reprezentujących całość ogólnej produkcji unijnej glifosatu.

- (5) Wniosek zawierał dowody *prima facie* wskazujące, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody dla przemysłu unijnego.

1.3. Wszczęcie postępowania

- (6) W związku z powyższym, po konsultacji z Komitetem Doradczym, w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁶⁾, Komisja wszczęła postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu do Unii Europejskiej glifosatu obecnie objętego kodami CN ex 2931 00 99 i ex 3808 93 27 oraz pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.

- (7) Komisja oficjalnie poinformowała producentów eksportujących, importerów objętych postępowaniem, przedstawicieli Chińskiej Republiki Ludowej, reprezentatywnych użytkowników i producentów Unijnych o wszczęciu dochodzenia przeglądownego. Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.

2. WYCOFANIE WNIOSKU

- (8) Wnioskodawca oficjalnie wycofał wniosek skierowanym do Komisji pismem z dnia 21 września 2010 r.
- (9) Zgodnie z art. 9 ust. 1 i art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w przypadku wycofania wniosku o dokonanie przeglądu postępowanie może zostać zakończone, chyba że jego zakończenie nie leżałoby w interesie Unii.
- (10) Uznano, że obecne postępowanie powinno zostać zakończone, ponieważ dochodzenie nie ujawniło żadnych okoliczności wskazujących, iż takie zakończenie nie leżałoby w interesie Unii. Zainteresowane strony zostały odpowiednio poinformowane i umożliwiono im przedstawienie uwag. Nie otrzymano jednak żadnych uwag, które mogłyby wpłynąć na zmianę tej decyzji.
- (11) Stwierdzono zatem, że należy zakończyć postępowanie w sprawie przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych dotyczących przywozu do Unii Europejskiej glifosatu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej oraz uchylić obowiązujące środki,

⁽⁶⁾ Dz.U. C 234 z 29.9.2009, s. 9.

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

i ex 3808 93 27 oraz pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej zostają uchylone, a postępowanie dotyczące tego przywozu zakończone.

Artykuł 1

Niniejszym środki antidumpingowe dotyczące przywozu glifosatu objętego obecnie kodami CN ex 2931 00 99

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2010 r.

W imieniu Rady
K. PEETERS
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1188/2010**z dnia 15 grudnia 2010 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 16 grudnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego*

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	AL	64,0
	EG	88,4
	MA	57,2
	TR	121,5
	ZZ	82,8
0707 00 05	EG	140,2
	TR	73,5
	ZZ	106,9
0709 90 70	MA	81,9
	TR	116,1
	ZZ	99,0
0805 10 20	AR	43,0
	BR	46,6
	CL	87,1
	MA	61,2
	PE	58,9
	SZ	46,6
	TR	53,7
	UY	48,0
	ZA	44,2
	ZZ	54,4
	0805 20 10	MA
TR		57,6
ZZ		60,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	72,6
	TR	77,6
	ZZ	75,1
0805 50 10	AR	49,2
	TR	58,3
	ZZ	53,8
0808 10 80	AR	74,9
	AU	205,3
	CA	87,8
	CL	84,2
	CN	82,0
	MK	29,3
	NZ	73,7
	US	94,3
	ZA	124,7
	ZZ	95,1
0808 20 50	CN	78,1
	US	112,9
	ZA	141,4
	ZZ	110,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1189/2010**z dnia 15 grudnia 2010 r.****ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 16 grudnia 2010 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (UE) nr 642/2010 z dnia 20 lipca 2010 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje, że należność celna przywozowa na produkty oznaczone kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002, ex 1005 inne niż ziarna hybrydowe oraz ex 1007 inne niż hybrydy do siewu, jest równa cenie interwencyjnej obowiązującej na takie produkty w przywozie, powiększonej o 55 %, minus cena importowa CIF stosowana wobec danej przesyłki. Należności te nie mogą jednak przekroczyć konwencyjnej stawki celnej określonej na podstawie Nomenklatury Scalonej.

- (2) Artykuł 136 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że do celów obliczenia należności celnych przywozowych, o których mowa w ust. 1 wspomnianego artykułu, reprezentatywne ceny przywozowe CIF ustanawiane są regularnie dla produktów określonych w tym ustępie.
- (3) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010, ceną do obliczania należności przywozowej produktów oznaczonych kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 i 1007 00 90 jest dzienna reprezentatywna cena CIF w przywozie ustalona w sposób określony w art. 5 wspomnianego rozporządzenia.
- (4) Należy ustalić należności celne przywozowe na okres od dnia 16 grudnia 2010 r., mające zastosowanie do czasu wejścia w życie nowych ustaleń,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od dnia 16 grudnia 2010 r. należności celne przywozowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ustala się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia na podstawie czynników określonych w załączniku II.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 16 grudnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego
Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 187 z 21.7.2010, s. 5.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywozowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 16 grudnia 2010 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność przywozowa ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	PSZENICA twarda wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
1001 90 91	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	ŻYTO	0,00
1005 10 90	KUKURYDZA siewna, inna niż hybryda	0,00
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	0,00
1007 00 90	Ziarno SORGO, inne niż hybryda do siewu	0,00

⁽¹⁾ W przypadku towarów przywożonych do Unii przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 642/2010, importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym lub na Morzu Czarnym,
- 2 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Zjednoczonym Królestwie lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczaniu należności ustalonych w załączniku I

1.12.2010-14.12.2010

1) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010:

(EUR/t)

	Pszenvica zwyczajna ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszenvica twarda wysokiej jakości	Pszenvica twarda średniej jakości ⁽²⁾	Pszenvica twarda niskiej jakości ⁽³⁾	Jęczmień
Giełda	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Notowanie	248,84	170,04	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	227,25	217,25	197,27	122,28
Premia za Zatokę	—	14,47	—	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	24,33	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).

2) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 19,66 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam: 48,62 EUR/t

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI

z dnia 15 grudnia 2010 r.

zmieniająca decyzję 2004/211/WE w odniesieniu do zapisów dotyczących Brazylii, Kuwejtu i Syrii w wykazie państw trzecich oraz ich części, z których dozwolony jest przywóz do Unii Europejskiej żywych zwierząt z rodziny koniowatych, nasienia, komórek jajowych i zarodków koni

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 8950)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/776/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich⁽¹⁾, w szczególności jej art. 12 ust. 1 i 4 oraz zdanie wprowadzające w art. 19, jak również ppkt (i) i (ii) tego artykułu,

uwzględniając dyrektywę Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiającą wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG⁽²⁾, w szczególności jej art. 17 ust. 3 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie 90/426/EWG ustanowiono warunki zdrowotne zwierząt odnośnie do przywozu do Unii żywych zwierząt z rodziny koniowatych. Stanowi ona, że przywóz zwierząt z rodziny koniowatych do Unii jest dozwolony jedynie z państw trzecich lub ich części, w których nosaczyna podlega obowiązkowi zgłaszania i które są wolne od nosaczyny przez okres co najmniej sześciu miesięcy.
- (2) Decyzja Komisji 2004/211/WE z dnia 6 stycznia 2004 r. ustanawiająca wykaz państw trzecich oraz części ich terytoriów, z których państwa członkowskie dopuszczają przywóz żywych zwierząt z rodziny koniowatych, nasienia, komórek jajowych i zarodków koni oraz zmieniająca decyzje 93/195/EWG i 94/63/WE⁽³⁾ ustanawia wykaz państw trzecich lub ich części w przypadku zastosowania regionalizacji, z których państwa członkowskie zezwalają na przywóz zwierząt z rodziny koniowatych oraz ich nasienia, komórek jajowych i zarodków; w decyzji wskazano również inne warunki mające zastosowanie do tego przywozu. Wykaz ten zamieszczono

w załączniku I do wspomnianej decyzji. Brazylia, Kuwejt i Syria są obecnie wymienione w tym załączniku.

- (3) W kwietniu 2010 r. Brazylia powiadomiła Światową Organizację Zdrowia Zwierząt (OIE) o potwierdzeniu przypadku nosaczyny (*Burkholderia mallei*) u konia w Distrito Federal. W związku z powyższym decyzja 2004/211/WE została zmieniona decyzją Komisji 2010/333/UE⁽⁴⁾, aby podkreślić, że przywóz do Unii zwierząt z rodziny koniowatych, a także nasienia, komórek jajowych i zarodków koni z Distrito Federal w Brazylii nie jest już dozwolony.
- (4) W dniu 1 listopada 2010 r. Brazylia poinformowała OIE, że wspomniany pojedynczy przypadek nosaczyny w Distrito Federal został usunięty. W szczególności władze poinformowały, że od co najmniej sześciu miesięcy nie zgłoszono nowych ognisk, wprowadzono ograniczenia przemieszczania zwierząt z rodziny koniowatych z obszarów zakażonych na obszary wolne od choroby, a w ramach nadzoru, którym objęto ok. 5 000 zwierząt z rodziny koniowatych, nie stwierdzono dalszych przypadków.
- (5) Właściwe jest zatem ponowne umieszczenie Distrito Federal w wykazie obszarów zatwierdzonych do przywozu do Unii zwierząt z rodziny koniowatych, a także nasienia, komórek jajowych i zarodków koni, zamieszczonym w załączniku I do decyzji 2004/211/WE.
- (6) W październiku 2010 r. OIE poinformowała o wystąpieniu nosaczyny w Kuwejcie.
- (7) Syria poinformowała OIE, że jej sytuacja dotycząca nosaczyny jest nieznaną, ponieważ w państwie tym nosaczyna nie podlega już obowiązkowi zgłaszania. Stwierdzono, że źródłem nosaczyny w państwach regionu były konie z Syrii, a niedawna inspekcja przeprowadzona przez OIE nie wykluczyła obecności tej choroby w Syrii.
- (8) W związku z powyższym przywóz zwierząt z rodziny koniowatych, a także nasienia, komórek jajowych i zarodków koni z Kuwejtu i Syrii nie powinien już być dozwolony. Należy zatem skreślić powyższe państwa trzecie z załącznika I do decyzji 2004/211/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 42.

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, s. 54.

⁽³⁾ Dz.U. L 73 z 11.3.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 150 z 16.6.2010, s. 53.

- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2004/211/WE.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do decyzji 2004/211/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) zapis dotyczący Brazylii otrzymuje brzmienie:

„BR	Brazylia	BR-0	Cały kraj		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
		BR-1	Stan: Rio Grande do Sul, Santa Catarina, Paraná, São Paulo, Mato Grosso do Sul, Goiás, Minas Gerais, Rio de Janeiro, Espíritu Santo, Rondônia, Mato Grosso, Distrito Federal	D	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X”

- 2) zapis dotyczący Kuwejtu otrzymuje brzmienie:

„K	Kuwejt	KW-0	Cały kraj	E	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—”
----	--------	------	-----------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

- 3) zapis dotyczący Syrii otrzymuje brzmienie:

„SY	Syria	SY-0	Cały kraj	E	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—”
-----	-------	------	-----------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji
John DALLI
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI

z dnia 15 grudnia 2010 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 2008/90/WE w celu przedłużenia okresu obowiązywania odstępstwa dotyczącego warunków przywozu materiału rozmnożeniowego roślin sadowniczych oraz roślin sadowniczych przeznaczonych do produkcji owoców z państw trzecich

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 8992)

(2010/777/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2008/90/WE z dnia 29 września 2008 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin sadowniczych oraz roślinami sadowniczymi przeznaczonymi do produkcji owoców⁽¹⁾, w szczególności jej art. 12 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja jest zobowiązana na mocy art. 12 ust. 1 dyrektywy 2008/90/WE do zadecydowania, czy materiał rozmnożeniowy roślin sadowniczych oraz rośliny sadownicze wytwarzane w państwie trzecim oraz spełniające te same wymogi odnoszące się do obowiązków dostawcy, tożsamości, cech, zdrowia roślin, podłoża uprawowego, pakowania, przeprowadzonych inspekcji, oznaczania i plombowania odpowiadają pod każdym z wyżej wymienionych względów materiałowi rozmnożeniowemu roślin sadowniczych i roślinom sadowniczym produkowanym w Unii i spełniającym wymogi niniejszej dyrektywy.
- (2) Dostępne obecnie informacje dotyczące warunków stosowanych w państwach trzecich wciąż jednak są niewystarczające, aby na tym etapie umożliwić Komisji podjęcie takiej decyzji wobec któregoś z państw trzecich.
- (3) W celu uniknięcia zakłóceń mechanizmów handlowych powinno zezwolić się państwom członkowskim przywożącym z państw trzecich materiał rozmnożeniowy roślin sadowniczych oraz rośliny sadownicze na dalsze stosowanie wobec tych produktów wymogów odpowiadających wymogom stosowanym do produktów wyprodukowanych

wanych w Unii zgodnie z art. 12 ust. 2 dyrektywy 2008/90/WE.

- (4) Należy zatem umożliwić stosowanie tych wymogów w okresie odpowiadającym okresowi przejściowemu, o którym mowa w art. 21 dyrektywy 2008/90/WE.
- (5) Okres stosowania odstępstwa ustanowionego dyrektywą 2008/90/WE w odniesieniu do takiego przywozu należy w związku z tym przedłużyć do dnia 31 grudnia 2018 r.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2008/90/WE.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Materiału Rozmnożeniowego oraz Roślin Rodzajów i Gatunków Owocowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 12 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy 2008/90/WE datę „31 grudnia 2010 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2018 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji
John DALLI
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 267 z 8.10.2008, s. 8.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 15 grudnia 2010 r.****zmieniająca decyzję 2006/944/WE ustalającą odpowiednio poziomy emisji przyznane Wspólnocie i każdemu z jej państw członkowskich w ramach Protokołu z Kioto na mocy decyzji Rady 2002/358/WE***(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 9009)**(2010/778/UE)*

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2002/358/WE z dnia 25 kwietnia 2002 r. dotyczącą zatwierdzenia przez Wspólnotę Europejską Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu i wspólnej realizacji wynikających z niego zobowiązań⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji Komisji 2006/944/WE⁽²⁾ określono poziomy emisji dla Unii i jej państw członkowskich na pięcioletni okres w ramach pierwszego okresu rozliczeniowego na mocy Protokołu z Kioto.
- (2) Poziomy emisji określone w decyzji 2006/944/WE oparto na danych prowizorycznych, jako że do dnia 31 grudnia 2006 r. nie ustalono ostatecznych poziomów emisji dla roku bazowego.
- (3) Po ukończeniu przeglądów przeprowadzonych zgodnie z art. 8 Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu należy obecnie określić ostateczne poziomy emisji przyznane Unii i wszystkim jej państwom członkowskim zgodnie z metodyką określoną w decyzji 2006/944/WE.
- (4) Dania wielokrotnie zgłaszała zastrzeżenia w odniesieniu do jej emisji w roku bazowym w związku z wyjątkowo niskim poziomem emisji w roku bazowym podanym w sprawozdaniu przedstawionym zgodnie z art. 23 decyzji Komisji 2005/166/WE⁽³⁾. Aby w pełni uwzględnić specjalną i wyjątkową sytuację Danii, uznaną przez Radę w 2002 r. w procesie, który doprowadził do przyjęcia decyzji 2002/358/WE, która to sytuacja wynika z wyjątkowo niskich emisji w roku bazowym oraz z jednego z najwyższych określonych ilościowo zobowiązań do redukcji emisji na mocy załącznika II do tej decyzji, Unia powinna przekazać Danii 5 milionów jednostek przyznanej emisji w wyłącznym celu wypełnienia zobowiązań w ramach pierwszego okresu rozliczeniowego na mocy Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu. Komisja właściwie uwzględniła zobowiązanie

Danii do anulowania wszelkich uprawnień pozostałych z przekazania pod koniec pierwszego okresu rozliczeniowego.

- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2006/944/WE.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Zmian Klimatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2006/944/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Różnica 19 357 532 ton równoważnika dwutlenku węgla między poziomami emisji Unii a sumą poziomów emisji państw członkowskich wymienionych w załączniku II do decyzji 2002/358/WE jest rozdysponowana przez Unię jako przyznane jednostki emisji.”;

- 2) załącznik zastępuje się załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Centralny administrator rejestru Unii przekazuje pięć milionów (5 000 000) jednostek przyznanej emisji na rachunek posiadania Strony Protokołu z Kioto w rejestrze Danii.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji
Connie HEDEGAARD
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 130 z 15.5.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 358 z 16.12.2006, s. 87.

⁽³⁾ Dz.U. L 55 z 1.3.2005, s. 57.

ZAŁĄCZNIK

Odpowiednie poziomy emisji przyznane Unii i państwom członkowskim w odniesieniu do ton równoważnika dwutlenku węgla w pierwszym okresie ilościowo określonych zobowiązań do ograniczenia i redukcji emisji w ramach Protokołu z Kioto

Unia Europejska (*)	19 621 381 509
Belgia	673 995 528
Dania	273 827 177
Niemcy	4 868 096 694
Irlandia	314 184 272
Grecja	668 669 806
Hiszpania	1 666 195 929
Francja	2 819 626 640
Włochy	2 416 277 898
Luksemburg	47 402 996
Niderlandy	1 001 262 141
Austria	343 866 009
Portugalia	381 937 527
Finlandia	355 017 545
Szwecja	375 188 561
Zjednoczone Królestwo	3 396 475 254
Bułgaria	610 045 827
Republika Czeska	893 541 801
Estonia	196 062 637
Cypr	Nie dotyczy
Łotwa	119 182 130
Litwa	227 306 177
Węgry	542 366 600
Malta	Nie dotyczy
Polska	2 648 181 038
Rumunia	1 279 835 099
Słowenia	93 628 593
Słowacja	331 433 516

(*) Dla celów wspólnej realizacji zobowiązań podjętych na mocy art. 3 ust. 1 Protokołu z Kioto zgodnie z przepisami jego art. 4, na mocy decyzji 2002/358/WE i mając zastosowanie do państw członkowskich wymienionych w załączniku II do tej decyzji.

III

(Inne akty)

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA

NR 159/10/COL

z dnia 21 kwietnia 2010 r.

dotycząca dodatkowych gwarancji dla Norwegii w odniesieniu do zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy u bydła

URZĄD NADZORU EFTA,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności art. 17, oraz protokół 1 do tego porozumienia, w szczególności jego art. 4 lit. d),

uwzględniając Porozumienie pomiędzy państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości, w szczególności jego art. 5 ust. 2 lit. d), oraz protokół 1 do tego porozumienia, w szczególności jego art. 1 lit. c),

uwzględniając akt, o którym mowa w pkt 4.1.1 rozdziału I załącznika I do Porozumienia EOG, dyrektywę Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną⁽¹⁾, zmienioną i dostosowaną do Porozumienia EOG przez protokół 1 do tego porozumienia, w szczególności jego art. 10 ust. 1,

uwzględniając akt, o którym mowa w pkt 4.2.80 rozdziału I załącznika I do Porozumienia EOG, decyzję Komisji 2004/558/WE z dnia 15 lipca 2004 r. wdrażającą dyrektywę Rady 64/432/EWG w sprawie dodatkowych gwarancji dla handlu wewnątrzspółnotowego bydłem odnoszących się do zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła i zatwierdzenia programów zwalczania przedstawionych przez państwa członkowskie⁽²⁾, z późniejszymi zmianami,

uwzględniając decyzję Urzędu Nadzoru EFTA nr 74/94/COL z dnia 27 czerwca 1994 r.⁽³⁾ zmieniającą decyzję Urzędu Nadzoru EFTA nr 31/94/COL⁽⁴⁾, udzielającą Norwegii określonych dodatkowych gwarancji w celu ochrony statusu kraju wolnego od choroby zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy u bydła (IBR),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją nr 74/94/COL udzielono Norwegii dodatkowych gwarancji w odniesieniu do zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy u bydła.
- (2) Od momentu przyjęcia decyzji nr 74/94/COL przepisy prawne Unii Europejskiej dotyczące dodatkowych gwarancji w odniesieniu do zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy u bydła uległy zmianom, które miały na celu zapewnienie zgodności z zasadami międzynarodowymi odnośnie do tej choroby i poprawę mechanizmów kontrolnych wewnątrz Unii.
- (3) Decyzja 2004/558/WE z późniejszymi zmianami została włączona do Porozumienia EOG jako punkt 4.2.80 w rozdziale I załącznika I do porozumienia decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 48/2005⁽⁵⁾.
- (4) Rząd norweski uważa terytorium swojego kraju za wolne od choroby zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy u bydła zgodnie z art. 10 ust. 1 dyrektywy 64/432/EWG. Norwegia przedłożyła Urzędowi Nadzoru EFTA dokumentację uzupełniającą na dowód tego, że nadal prowadzony jest monitoring sytuacji i że w związku z tym istnieje odpowiedni nadzór pozwalający zagwarantować, że terytorium Norwegii jest wolne od zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy u bydła.
- (5) Norwegia złożyła wniosek do Urzędu Nadzoru EFTA o dokonanie aktualizacji decyzji nr 74/94/COL w celu uwzględnienia nowych zmian legislacyjnych w zakresie dodatkowych gwarancji dla handlu wewnątrzspółnotowego bydłem odnoszących się do zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy u bydła.

⁽¹⁾ Dz.U. 121 z 29.7.1964, s. 1977/64.

⁽²⁾ Dz.U. L 249 z 23.7.2004, s. 20 oraz Suplement EOG nr 22 z 24.4.2008, s. 170.

⁽³⁾ Dz.U. L 247 z 22.9.1994, s. 50.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 138 z 2.6.1994, s. 43.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 239 z 15.9.2005, s. 15.

- (6) Dla jasności i spójności prawnej wskazane jest zatem uchylene decyzji nr 74/94/COL zgodnie z najnowszymi zmianami legislacyjnymi w zakresie dodatkowych gwarancji dla handlu wewnątrzspółnotowego bydłem odnoszących się do zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy u bydła.
- (7) Nowa decyzja utrzyma gwarancje udzielone Norwegii wcześniej i dostosuje je do nowych kryteriów ustanowionych we właściwych aktach prawnych dotyczących EOG, w szczególności w decyzji 2004/558/WE z późniejszymi zmianami.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Weterynaryjnego EFTA wspierającego prace Urzędu Nadzoru EFTA,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wszystkie regiony Norwegii są wolne od choroby zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy u bydła.

Artykuł 2

W handlu bydłem wewnątrz Europejskiego Obszaru Gospodarczego udziela się Norwegii dodatkowych gwarancji w odniesieniu do zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy u bydła przewidzianych w decyzji 2004/558/WE z późniejszymi zmianami.

Artykuł 3

Norwegia ma taki sam status jak państwa członkowskie UE wymienione w załączniku II do decyzji 2004/558/WE z późniejszymi zmianami.

Artykuł 4

Decyzja nr 74/94/COL zostaje niniejszym uchylona.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 21 kwietnia 2010 r.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Norwegii.

Artykuł 7

Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 kwietnia 2010 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

Per SANDERUD
Przewodniczący

Sverrir Haukur GUNNLAUGSSON
Członek Kolegium

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA

NR 160/10/COL

z dnia 21 kwietnia 2010 r.

dotycząca dodatkowych gwarancji dla Norwegii w odniesieniu do choroby Aujeszky'ego

URZĄD NADZORU EFTA,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności art. 17, oraz protokół 1 do tego porozumienia, w szczególności jego art. 4 lit. d),

uwzględniając Porozumienie pomiędzy państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości, w szczególności jego art. 5 ust. 2 lit. d), oraz protokół 1 do tego porozumienia, w szczególności jego art. 1 lit. c),

uwzględniając akt, o którym mowa w pkt 4.1.1 rozdziału I załącznika I do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, dotyczący problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną, dyrektywę Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną⁽¹⁾, zmienioną i dostosowaną do Porozumienia EOG przez protokół 1 do tego porozumienia, w szczególności jego art. 8 i art. 10 ust. 1,

uwzględniając akt, o którym mowa w pkt 4.2.84 rozdziału I załącznika I do Porozumienia EOG, decyzję Komisji 2008/185/WE z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie dodatkowych gwarancji w wewnątrzspółnotowym handlu trzodą chlewną odnoszących się do choroby Aujeszky'ego oraz kryteriów przekazywania informacji o tej chorobie⁽²⁾, z późniejszymi zmianami,

uwzględniając decyzję Urzędu Nadzoru EFTA⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją nr 226/96/COL udzielono Norwegii dodatkowych gwarancji w odniesieniu do choroby Aujeszky'ego.
- (2) Od momentu przyjęcia decyzji nr 226/96/COL przepisy prawne Unii Europejskiej dotyczące dodatkowych gwarancji w odniesieniu do choroby Aujeszky'ego uległy zmianom, które miały na celu zapewnienie zgodności z zasadami międzynarodowymi odnośnie do tej choroby i poprawę mechanizmów kontrolnych wewnątrz Unii.
- (3) Decyzja 2008/185/WE z późniejszymi zmianami została włączona do Porozumienia EOG jako punkt 4.2.84 w rozdziale I załącznika I do porozumienia decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 55/2009⁽⁴⁾.

- (4) Rząd norweski uważa terytorium swojego kraju za wolne od choroby Aujeszky'ego zgodnie z art. 10 ust. 1 dyrektywy 64/432/EWG. Norwegia przedłożyła Urzędowi Nadzoru EFTA dokumentację uzupełniającą, w szczególności na dowód tego, że nadal prowadzony jest monitoring sytuacji i że w związku z tym istnieje odpowiedni nadzór pozwalający zagwarantować, że terytorium Norwegii jest wolne od choroby Aujeszky'ego.
- (5) Norwegia złożyła wniosek do Urzędu Nadzoru EFTA o dokonanie aktualizacji decyzji nr 226/96/COL w celu uwzględnienia nowych zmian legislacyjnych w zakresie dodatkowych gwarancji dla wewnątrzspółnotowego handlu świniami odnoszących się do choroby Aujeszky'ego.
- (6) Wskazane jest zatem uchylene decyzji nr 226/96/COL zgodnie z najnowszymi zmianami legislacyjnymi w zakresie dodatkowych gwarancji dla wewnątrzspółnotowego handlu świniami odnoszących się do choroby Aujeszky'ego.
- (7) Nowa decyzja utrzyma gwarancje udzielone wcześniej Norwegii i dostosuje je do nowych kryteriów ustanowionych we właściwych aktach prawnych dotyczących EOG, w szczególności w decyzji 2008/185/WE z późniejszymi zmianami.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Weterynaryjnego EFTA wspierającego prace Urzędu Nadzoru EFTA,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wszystkie regiony Norwegii są wolne od choroby Aujeszky'ego, a szczepienie jest zabronione.

Artykuł 2

W handlu świniami wewnątrz Europejskiego Obszaru Gospodarczego (zwanego dalej „EOG”) udziela się Norwegii dodatkowych gwarancji w odniesieniu do choroby Aujeszky'ego przewidzianych w decyzji 2008/185/WE z późniejszymi zmianami.

⁽¹⁾ Dz.U. 121 z 29.7.1964, s. 1977/64.

⁽²⁾ Dz.U. L 59 z 4.3.2008, s. 19.

⁽³⁾ Dz.U. L 78 z 20.3.1997, s. 46.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 232 z 3.9.2009, s. 1.

Artykuł 3

Norwegia ma taki sam status jak państwa członkowskie UE wymienione w załączniku I do decyzji 2008/185/WE.

Artykuł 4

Instytucją, o której mowa w ust. 1 załącznika III do decyzji 2008/185/WE, jest Veterinærinstituttet, Oslo, Norwegia.

Artykuł 5

Decyzja nr 226/96/COL zostaje niniejszym uchylona.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 21 kwietnia 2010 r.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Norwegii.

Artykuł 8

Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 kwietnia 2010 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

Per SANDERUD
Przewodniczący

Sverrir Haukur GUNNLAUGSSON
Członek Kolegium

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 97/2010

z dnia 1 października 2010 r.

zmieniająca załącznik I (Sprawy weterynaryjne i fitosanitarne) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwane dalej „Porozumieniem”, w szczególności jego art. 98,

oraz mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do Porozumienia został zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 43/2010 z dnia 30 kwietnia 2010 r. ⁽¹⁾.
- (2) W Porozumieniu należy uwzględnić dyrektywę Komisji 2009/97/WE z dnia 3 sierpnia 2009 r. zmieniającą dyrektywy 2003/90/WE i 2003/91/WE określające środki wykonawcze do celów art. 7 dyrektyw Rady 2002/53/WE i 2002/55/WE odpowiednio w odniesieniu do cech minimalnych objętych badaniem oraz minimalnych warunków badania niektórych odmian gatunków roślin uprawnych i gatunków warzyw ⁽²⁾.
- (3) W Porozumieniu należy uwzględnić dyrektywę Komisji 2009/145/WE z dnia 26 listopada 2009 r. przewidującą pewne odstępstwa w odniesieniu do zatwierdzania populacji miejscowych i odmian warzyw tradycyjnie uprawianych w poszczególnych miejscach i regionach i zagrożonych erozją genetyczną oraz odmian warzyw niemających wewnętrznej wartości dla plonów o przeznaczeniu handlowym, wyprodukowanych w celu uprawy w określonych warunkach, oraz wprowadzania do obrotu materiału siewnego tych populacji miejscowych i odmian ⁽³⁾.
- (4) Niniejszej decyzji nie stosuje się do Liechtensteinu,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W rozdziale III załącznika I do Porozumienia wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w pkt 14 (dyrektywa Komisji 2003/90/WE) oraz pkt 15 (dyrektywa Komisji 2003/91/WE) w części 1 dodaje się tiret w brzmieniu:

„— **32009 L 0097**: dyrektywą Komisji 2009/97/WE z dnia 3 sierpnia 2009 r. (Dz.U. L 202 z 4.8.2009, s. 29).”;

- 2) po pkt 54 (decyzja Komisji 2009/109/WE) w części 2 wprowadza się punkt w brzmieniu:

„55. **32009 L 0145**: dyrektywa Komisji 2009/145/WE z dnia 26 listopada 2009 r. przewidująca pewne odstępstwa w odniesieniu do zatwierdzania populacji miejscowych i odmian warzyw tradycyjnie uprawianych w poszczególnych miejscach i regionach i zagrożonych erozją genetyczną oraz odmian warzyw niemających wewnętrznej wartości dla plonów o przeznaczeniu handlowym, wyprodukowanych w celu uprawy w określonych warunkach, oraz wprowadzania do obrotu materiału siewnego tych populacji miejscowych i odmian (Dz.U. L 312 z 27.11.2009, s. 44).”.

Artykuł 2

Teksty dyrektyw 2009/97/WE i 2009/145/WE w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2010 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 października 2010 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Stefán Haukur JÓHANNESSON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 181 z 15.7.2010, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 202 z 4.8.2009, s. 29.

⁽³⁾ Dz.U. L 312 z 27.11.2009, s. 44.

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 98/2010

z dnia 1 października 2010 r.

zmieniająca załącznik I (Sprawy weterynaryjne i fitosanitarne) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, dalej zwane „Porozumieniem”, w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do Porozumienia został zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 43/2010 z dnia 30 kwietnia 2010 r. ⁽¹⁾.
- (2) W Porozumieniu należy uwzględnić rozporządzenie Komisji (WE) nr 637/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. ustanawiające reguły wykonawcze co do odpowiedniego nazewnictwa odmian gatunków roślin rolniczych i warzyw ⁽²⁾.
- (3) Rozporządzenie (WE) nr 637/2009 uchyla rozporządzenie Komisji (WE) nr 930/2000 ⁽³⁾, które zostało włączone do Porozumienia i które w związku z powyższym należy uchylić w ramach Porozumienia.
- (4) Niniejszej decyzji nie stosuje się do Liechtensteinu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W rozdziale III części 2 załącznika I do Porozumienia pkt 18 (rozporządzenie Komisji (WE) nr 930/2000) otrzymuje brzmienie:

„**32009 R 0637**: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 637/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. ustanawiające reguły wykonawcze co do odpowiedniego nazewnictwa odmian gatunków roślin rolniczych i warzyw (Dz.U. L 191 z 23.7.2009, s. 10)

Przepisy tego rozporządzenia do celów niniejszego Porozumienia należy rozumieć z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Zawarte w tym rozporządzeniu odesłania do innych aktów uznaje się za istotne w takim zakresie i w takiej formie, w jakich akty te zostały włączone do Porozumienia.”.

Artykuł 2

Teksty rozporządzenia (WE) nr 637/2009 w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2010 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 października 2010 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
Stefán Haukur JÓHANNESSON
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 181 z 15.7.2010, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 191 z 23.7.2009, s. 10.

⁽³⁾ Dz.U. L 108 z 5.5.2000, s. 3.

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 99/2010

z dnia 1 października 2010 r.

zmieniająca załącznik I (Sprawy weterynaryjne i fitosanitarne) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, dalej zwane „Porozumieniem”, w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do Porozumienia został zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 43/2010 z dnia 30 kwietnia 2010 r. ⁽¹⁾.
- (2) W Porozumieniu należy uwzględnić decyzję Komisji 2010/198/UE z dnia 6 kwietnia 2010 r. zwalniającą Łotwę z niektórych obowiązków dotyczących stosowania dyrektyw Rady 66/402/EWG i 2002/57/WE w odniesieniu do *Avena strigosa* Schreb., *Brassica nigra* (L.) Koch i *Helianthus annuus* L. ⁽²⁾.
- (3) Niniejszej decyzji nie stosuje się do Liechtensteinu,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W tytule „AKTY PRAWNE DO UWZGLĘDNIENIA PRZEZ PAŃSTWA EFTA I URZĄD NADZORU EFTA” w rozdziale III załącznika I do Porozumienia po pkt 79 (decyzja Komisji 2009/786/WE) dodaje się punkt w brzmieniu:

„80. **32010 D 0198**: Decyzja Komisji 2010/198/UE z dnia 6 kwietnia 2010 r. zwalniająca Łotwę z niektórych obowiązków dotyczących stosowania dyrektyw Rady 66/402/EWG i 2002/57/WE w odniesieniu do *Avena strigosa* Schreb., *Brassica nigra* (L.) Koch i *Helianthus annuus* L. (Dz.U. L 87 z 7.4.2010, s. 34).”.

Artykuł 2

Teksty decyzji 2010/198/UE w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2010 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 października 2010 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Stefán Haukur JÓHANNESON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 181 z 15.7.2010, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 87 z 7.4.2010, s. 34.

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 100/2010

z dnia 1 października 2010 r.

zmieniająca załącznik II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

„zmienione:

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwane dalej „Porozumieniem”, w szczególności jego art. 98,

— **32010 R 0178**: rozporządzeniem Komisji (UE) nr 178/2010 z dnia 2 marca 2010 r. (Dz.U. L 52 z 3.3.2010, s. 32).”.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

Teksty rozporządzenia (UE) nr 178/2010 w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

(1) Załącznik II do Porozumienia został zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 83/2010 z dnia 2 lipca 2010 r. ⁽¹⁾.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2010 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia (*).

(2) W Porozumieniu należy uwzględnić rozporządzenie Komisji (UE) nr 178/2010 z dnia 2 marca 2010 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 401/2006 w odniesieniu do orzechów arachidowych (orzesków ziemnych), innych nasion oleistych, orzechów z drzew orzechowych, pestek moreli, lukrecji i oleju roślinnego ⁽²⁾.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

(3) Niniejszej decyzji nie stosuje się do Liechtensteinu,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Sporządzono w Brukseli dnia 1 października 2010 r.

Artykuł 1

W pkt 54zzzl (rozporządzenie Komisji (WE) nr 401/2006) rozdziału XII załącznika II do Porozumienia dodaje się, co następuje:

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Stefán Haukur JÓHANNESSON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2010, s. 37.

⁽²⁾ Dz.U. L 52 z 3.3.2010, s. 32.

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 101/2010

z dnia 1 października 2010 r.

zmieniająca załącznik II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwane dalej „Porozumieniem”, w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik II do Porozumienia został zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 84/2010 z dnia 2 lipca 2010 r.⁽¹⁾.
- (2) W Porozumieniu należy uwzględnić dyrektywę Komisji 2009/159/UE z dnia 16 grudnia 2009 r. zmieniającą załącznik III do dyrektywy Rady 76/768/EWG dotyczącej produktów kosmetycznych w celu jego dostosowania do postępu technicznego⁽²⁾,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W rozdziale XVI pkt 1 (decyzja Rady 76/768/EWG) w załączniku II do Porozumienia dodaje się tiret w brzmieniu:

„— **32009 L 0159**: dyrektywą Komisji 2009/159/UE z dnia 16 grudnia 2009 r. (Dz.U. L 336 z 18.12.2009, s. 29).”.

Artykuł 2

Teksty dyrektywy 2009/159/UE w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2010 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 października 2010 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Stefán Haukur JÓHANNESSON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2010, s. 38.

⁽²⁾ Dz.U. L 336 z 18.12.2009, s. 29.

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 102/2010

z dnia 1 października 2010 r.

zmieniająca załącznik X (Usługi ogólne) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwane dalej „Porozumieniem”, w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik X do Porozumienia został zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 86/2010 z dnia 2 lipca 2010 r. ⁽¹⁾.
- (2) W Porozumieniu należy uwzględnić decyzję Komisji 2009/767/WE z dnia 16 października 2009 r. ustanawiającą środki ułatwiające korzystanie z procedur realizowanych drogą elektroniczną poprzez pojedyncze punkty kontaktowe zgodnie z dyrektywą 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącą usług na rynku wewnętrznym ⁽²⁾, sprostowaną w Dz.U. L 299 z 14.11.2009, s. 18,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Po pkt 1a (decyzja Komisji 2009/739/WE) załącznika X do Porozumienia dodaje się punkt w brzmieniu:

„1b. **32009 D 0767**: Decyzja Komisji 2009/767/WE z dnia 16 października 2009 r. ustanawiająca środki ułatwiające korzystanie z procedur realizowanych drogą elek-

troniczną poprzez pojedyncze punkty kontaktowe zgodnie z dyrektywą 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącą usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 274 z 20.10.2009, s. 36), sprostowana w Dz.U. L 299 z 14.11.2009, s. 18.”.

Artykuł 2

Teksty decyzji 2009/767/WE, sprostowanej w Dz.U. L 299 z 14.11.2009, s. 18, w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2010 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 października 2010 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Stefán Haukur JÓHANNESSEN

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2010, s. 40.

⁽²⁾ Dz.U. L 274 z 20.10.2009, s. 36.

(*) Wskazano wymogi konstytucyjne.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 103/2010

z dnia 1 października 2010 r.

zmieniająca załącznik XIII (Transport) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwane dalej „Porozumieniem”, w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik XIII do Porozumienia został zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 90/2010 z dnia 2 lipca 2010 r. ⁽¹⁾.
- (2) W Porozumieniu należy uwzględnić dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/40/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie badań zdatności do ruchu drogowego pojazdów silnikowych i ich przyczep ⁽²⁾.
- (3) Dyrektywa 2009/40/WE uchyla dyrektywę Rady 96/96/WE ⁽³⁾, która jest uwzględniona w Porozumieniu i którą w związku z powyższym należy uchylić w ramach Porozumienia,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Punkt 16a (dyrektywa Rady 96/96/WE) załącznika XIII do Porozumienia otrzymuje brzmienie:

„**32009 L 0040:** Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/40/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie badań zdatności do ruchu drogowego pojazdów silnikowych i ich przyczep (Dz.U. L 141 z 6.6.2009, s. 12).”.

Artykuł 2

Teksty dyrektywy 2009/40/WE w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2010 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 października 2010 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Stefán Haukur JÓHANNESON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2010, s. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 141 z 6.6.2009, s. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 46 z 17.2.1997, s. 1.

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 104/2010

z dnia 1 października 2010 r.

zmieniająca załącznik XIII (Transport) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwane dalej „Porozumieniem”, w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik XIII do Porozumienia został zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 90/2010 z dnia 2 lipca 2010 r. ⁽¹⁾.
- (2) W Porozumieniu należy uwzględnić decyzję Komisji 2009/810/WE z dnia 22 września 2008 r. ustalającą znormalizowany formularz sprawozdawczy przewidziany w art. 17 rozporządzenia (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾.
- (3) Decyzja 2009/810/WE uchyla decyzję Komisji 93/173/EWG ⁽³⁾, która jest uwzględniona w Porozumieniu i którą w związku z powyższym należy uchylić w ramach Porozumienia,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W załączniku XIII do Porozumienia wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po pkt 24e (rozporządzenie (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady) dodaje się punkt w brzmieniu:

„24ea. **32009 D 0810**: Decyzja Komisji 2009/810/WE z dnia 22 września 2008 r. ustalająca znormalizowany formularz sprawozdawczy przewidziany w art. 17 rozporządzenia (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 289 z 5.11.2009, s. 9).”;

2) skreśla się tekst punktu 20a (decyzja Komisji 93/173/EWG).

Artykuł 2

Teksty decyzji 2009/810/WE w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2010 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 października 2010 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Stefán Haukur JÓHANNESSON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2010, s. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 289 z 5.11.2009, s. 9.

⁽³⁾ Dz.U. L 72 z 25.3.1993, s. 33.

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 105/2010

z dnia 1 października 2010 r.

zmieniająca załącznik XIII (Transport) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwane dalej „Porozumieniem”, w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik XIII do Porozumienia został zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 90/2010 z dnia 2 lipca 2010 r. ⁽¹⁾.
- (2) W Porozumieniu należy uwzględnić rozporządzenie Komisji (UE) nr 164/2010 z dnia 25 stycznia 2010 r. w sprawie specyfikacji technicznych elektronicznego raportowania statków w żegludze śródlądowej, o których mowa w art. 5 dyrektywy 2005/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zharmonizowanych usług informacji rzecznej (RIS) na śródlądowych drogach wodnych we Wspólnocie ⁽²⁾,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W załączniku XIII do Porozumienia po pkt 49ac (rozporządzenie Komisji (WE) nr 416/2007) dodaje się punkt w brzmieniu:

„49ad. **32010 R 0164**: rozporządzenie Komisji (UE) nr 164/2010 z dnia 25 stycznia 2010 r. w sprawie

specyfikacji technicznych elektronicznego raportowania statków w żegludze śródlądowej, o których mowa w art. 5 dyrektywy 2005/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zharmonizowanych usług informacji rzecznej (RIS) na śródlądowych drogach wodnych we Wspólnocie (Dz.U. L 57 z 6.3.2010, s. 1).”.

Artykuł 2

Teksty rozporządzenia (UE) nr 164/2010 w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2010 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia ^(*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 października 2010 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Stefán Haukur JÓHANNESSON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2010, s. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 57 z 6.3.2010, s. 1.

^(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 106/2010

z dnia 1 października 2010 r.

zmieniająca załącznik XIII (Transport) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwane dalej „Porozumieniem”, w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik XIII do Porozumienia został zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 90/2010 z dnia 2 lipca 2010 r. ⁽¹⁾.
- (2) W Porozumieniu należy uwzględnić rozporządzenie Komisji (WE) nr 1163/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 417/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przyspieszonego wprowadzania konstrukcji podwójnokadłubowej lub równoważnego rozwiązania w odniesieniu do tankowców pojedynczokadłubowych ⁽²⁾.
- (3) W Porozumieniu należy uwzględnić decyzję Komisji 2009/491/WE z dnia 16 czerwca 2009 r. w sprawie kryteriów stosowanych przy ustalaniu, czy poziom skuteczności organizacji działającej w imieniu państwa bandery można uznać za niedopuszczalne zagrożenie dla bezpieczeństwa i środowiska naturalnego ⁽³⁾.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W załączniku XIII do Porozumienia wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w pkt 56m (rozporządzenie (WE) nr 417/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady) dodaje się tiret w brzmieniu:

„— **32009 R 1163**: rozporządzeniem (WE) nr 1163/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. (Dz.U. L 314 z 1.12.2009, s. 13).”;

- 2) po pkt 55b (dyrektywa Rady 94/57/WE) dodaje się punkt w brzmieniu:

„55ba. **32009 D 0491**: decyzja Komisji 2009/491/WE z dnia 16 czerwca 2009 r. w sprawie kryteriów stosowanych przy ustalaniu, czy poziom skuteczności organizacji działającej w imieniu państwa bandery można uznać za niedopuszczalne zagrożenie dla bezpieczeństwa i środowiska naturalnego (Dz.U. L 162 z 25.6.2009, s. 6).”.

Artykuł 2

Teksty rozporządzenia (WE) nr 1163/2009 i decyzji 2009/491/WE w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2010 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 października 2010 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Stéfán Haukur JÓHANNESSON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2010, s. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 314 z 1.12.2009, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 162 z 25.6.2009, s. 6.

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 107/2010

z dnia 1 października 2010 r.

zmieniająca załącznik XIII (Transport) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwane dalej „Porozumieniem”, w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik XIII do Porozumienia został zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 90/2010 z dnia 2 lipca 2010 r. ⁽¹⁾.
- (2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 300/2008 z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2320/2002 ⁽²⁾ zostało uwzględnione w Porozumieniu decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 69/2009 z dnia 29 maja 2009 r. ⁽³⁾, wraz z dostosowaniami uwzględniającymi specyfikę poszczególnych państw.
- (3) W Porozumieniu należy uwzględnić rozporządzenie Komisji (UE) nr 1254/2009 z dnia 18 grudnia 2009 r. ustanawiające kryteria pozwalające państwom członkowskim na odstępstwo od wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego i przyjęcie alternatywnych środków w zakresie ochrony ⁽⁴⁾,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Po pkt 66hc (rozporządzenie Komisji (UE) nr 72/2010) załącznika XIII do Porozumienia wprowadza się punkt w brzmieniu:

„66hd. **32009 R 1254**: Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1254/2009 z dnia 18 grudnia 2009 r. ustanawiające kryteria pozwalające państwom członkowskim na odstępstwo od wspólnych podstawowych norm

ochrony lotnictwa cywilnego i przyjęcie alternatywnych środków w zakresie ochrony (Dz.U. L 338 z 19.12.2009, s. 17).

Do celów Porozumienia przepisy tego rozporządzenia odczytuje się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia wejścia w życie ostatniej z decyzji Wspólnego Komitetu EOG o uwzględnieniu w Porozumieniu środków niezbędnych do stosowania rozporządzenia (WE) nr 300/2008.”.

Artykuł 2

Teksty rozporządzenia (UE) nr 1254/2009 w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 2 października 2010 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 października 2010 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
Stefán Haukur JÓHANNESSEN
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2010, s. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 97 z 9.4.2008, s. 72.

⁽³⁾ Dz.U. L 232 z 3.9.2009, s. 25.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 338 z 19.12.2009, s. 17.

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 108/2010

z dnia 1 października 2010 r.

zmieniająca załącznik XIII (Transport) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwane dalej „Porozumieniem”, w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik XIII do Porozumienia został zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 90/2010 z dnia 2 lipca 2010 r. ⁽¹⁾.
- (2) W Porozumieniu należy uwzględnić rozporządzenie Komisji (UE) nr 273/2010 z dnia 30 marca 2010 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 474/2006 ustanawiające wspólnotowy wykaz przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty ⁽²⁾,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W pkt 66zab (rozporządzenie Komisji (WE) nr 474/2006) załącznika XIII do Porozumienia dodaje się tiret w brzmieniu:

„— **32010 R 0273**: rozporządzeniem Komisji (UE) nr 273/2010 z dnia 30 marca 2010 r. (Dz.U. L 84 z 31.3.2010, s. 25).”.

Artykuł 2

Teksty rozporządzenia (UE) nr 273/2010 w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 2 października 2010 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 października 2010 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Stefán Haukur JÓHANNESSON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2010, s. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 84 z 31.3.2010, s. 25.

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 109/2010

z dnia 1 października 2010 r.

zmieniająca załącznik XVIII (BHP, prawo pracy i równe traktowanie mężczyzn i kobiet) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwane dalej „Porozumieniem”, w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik XVIII do Porozumienia został zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 92/2010 z dnia 2 lipca 2010 r. ⁽¹⁾.
- (2) W Porozumieniu należy uwzględnić dyrektywę Rady 2009/13/WE z dnia 16 lutego 2009 r. w sprawie wdrożenia Umowy zawartej między Stowarzyszeniem Armatorów Wspólnoty Europejskiej (ECSA) a Europejską Federacją Pracowników Transportu (ETF) w sprawie Konwencji o pracy na morzu z 2006 r. oraz w sprawie zmiany dyrektywy 1999/63/WE ⁽²⁾,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W załączniku XVIII do Porozumienia wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w pkt 32b (dyrektywa Rady 1999/63/WE) dodaje się, co następuje:

„, zmienione:

— **32009 L 0013**: dyrektywą Rady 2009/13/WE z dnia 16 lutego 2009 r. (Dz.U. L 124 z 20.5.2009, s. 30).”;

- 2) po pkt 32i (dyrektywa Rady 2005/47/WE) dodaje się punkt w brzmieniu:

„32j. **32009 L 0013**: dyrektywa Rady 2009/13/WE z dnia 16 lutego 2009 r. w sprawie wdrożenia Umowy zawartej między Stowarzyszeniem Armatorów Wspólnoty Europejskiej (ECSA) a Europejską Federacją Pracowników Transportu (ETF) w sprawie Konwencji o pracy na morzu z 2006 r. oraz w sprawie zmiany dyrektywy 1999/63/WE (Dz.U. L 124 z 20.5.2009, s. 30).”.

3. W pkt 24 (dyrektywa 2008/94/WE Parlamentu Europejskiego i Rady) skreśla się tiret pierwsze (akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej).

Artykuł 2

Teksty dyrektywy 2009/13/WE w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2010 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 października 2010 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Stefán Haukur JÓHANNESSON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2010, s. 46.⁽²⁾ Dz.U. L 124 z 20.5.2009, s. 30.

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 110/2010

z dnia 1 października 2010 r.

zmieniająca załącznik XXI (Statystyka) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwane dalej „Porozumieniem”, w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik XXI do Porozumienia został zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 36/2010 z dnia 12 marca 2010 r. ⁽¹⁾.
- (2) W Porozumieniu należy uwzględnić rozporządzenie Komisji (UE) nr 275/2010 z dnia 30 marca 2010 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 295/2008 w odniesieniu do kryteriów oceny jakości statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw ⁽²⁾,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Po punkcie 1 l (rozporządzenie Komisji (WE) nr 251/2009) załącznika XXI do Porozumienia wprowadza się punkt w brzmieniu:

„1m. **32010 R 0275**: Rozporządzenie Komisji (UE) nr 275/2010 z dnia 30 marca 2010 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego

i Rady (WE) nr 295/2008 w odniesieniu do kryteriów oceny jakości statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw (Dz.U. L 86 z 1.4.2010, s. 1).”.

Artykuł 2

Teksty rozporządzenia (UE) nr 275/2010 w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2010 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 października 2010 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Stefán Haukur JÓHANNESSON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 143 z 10.6.2010, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 86 z 1.4.2010, s. 1.

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 111/2010

z dnia 1 października 2010 r.

zmieniająca załącznik XXI (Statystyka) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwane dalej „Porozumieniem”, w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik XXI do Porozumienia został zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 36/2010 z dnia 12 marca 2010 r. ⁽¹⁾.
- (2) W Porozumieniu należy uwzględnić rozporządzenie Komisji (UE) nr 220/2010 z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie przyjęcia programu modułów *ad hoc* obejmującego lata 2013–2015 dla celów badania reprezentacyjnego dotyczącego siły roboczej przewidzianego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 577/98 ⁽²⁾,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Po pkt 18ao (rozporządzenie Komisji (WE) nr 20/2009) załącznika XXI do Porozumienia dodaje się punkt w brzmieniu:

„18ap. **32010 R 0220**: rozporządzenie Komisji (UE) nr 220/2010 z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie przyjęcia programu modułów *ad hoc* obejmującego

lata 2013–2015 dla celów badania reprezentacyjnego dotyczącego siły roboczej przewidzianego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 577/98 (Dz.U. L 67 z 17.3.2010, s. 1).”.

Artykuł 2

Teksty rozporządzenia (UE) nr 220/2010 w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2010 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 października 2010 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
Stefán Haukur JÓHANNESON
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 143 z 10.6.2010, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 67 z 17.3.2010, s. 1.

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 112/2010

z dnia 1 października 2010 r.

zmieniająca załącznik XXI (Statystyka) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwane dalej „Porozumieniem”, w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik XXI do Porozumienia został zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 36/2010 z dnia 12 marca 2010 r. ⁽¹⁾.
- (2) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 351/2010 z dnia 23 kwietnia 2010 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 862/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyk Wspólnoty z zakresu migracji i ochrony międzynarodowej w odniesieniu do definicji kategorii grup kraju urodzenia, grup kraju poprzedniego miejsca zamieszkania, grup kraju kolejnego miejsca zamieszkania oraz grup obywatelstwa ⁽²⁾,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Po pkt 18ap (rozporządzenie Komisji (UE) nr 220/2010) załącznika XXI do Porozumienia wprowadza się punkt w brzmieniu:

„18aq. **32010 R 0351**: rozporządzenie Komisji (UE) nr 351/2010 z dnia 23 kwietnia 2010 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 862/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyk

Wspólnoty z zakresu migracji i ochrony międzynarodowej w odniesieniu do definicji kategorii grup kraju urodzenia, grup kraju poprzedniego miejsca zamieszkania, grup kraju kolejnego miejsca zamieszkania oraz grup obywatelstwa (Dz.U. L 104 z 24.4.2010, s. 37).”.

Artykuł 2

Teksty rozporządzenia (UE) nr 351/2010 w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2010 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 października 2010 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
Stefán Haukur JÓHANNESSON
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 143 z 10.6.2010, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 104 z 24.4.2010, s. 37.

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 113/2010

z dnia 1 października 2010 r.

zmieniająca załącznik XXII (Prawo spółek) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwane dalej „Porozumieniem”, w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik XXII do Porozumienia został zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 95/2010 z dnia 2 lipca 2010 r. ⁽¹⁾.
- (2) W Porozumieniu należy uwzględnić rozporządzenie Komisji (UE) nr 243/2010 z dnia 23 marca 2010 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Zmian Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) ⁽²⁾.
- (3) W Porozumieniu należy uwzględnić rozporządzenie Komisji (UE) nr 244/2010 z dnia 23 marca 2010 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 2 ⁽³⁾.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W pkt 10ba (rozporządzenie Komisji (WE) nr 1126/2008) załącznika XXII do Porozumienia wprowadza się tiret w brzmieniu:

„— **32010 R 0243**: rozporządzeniem Komisji (UE) nr 243/2010 z dnia 23 marca 2010 r. (Dz.U. L 77 z 24.3.2010, s. 33),

— **32010 R 0244**: rozporządzeniem Komisji (UE) nr 244/2010 z dnia 23 marca 2010 r. (Dz.U. L 77 z 24.3.2010, s. 42).”.

Artykuł 2

Teksty rozporządzeń (UE) nr 243/2010 i (UE) nr 244/2010 w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2010 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 października 2010 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Stefán Haukur JÓHANNESON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2010, s. 52.

⁽²⁾ Dz.U. L 77 z 24.3.2010, s. 33.

⁽³⁾ Dz.U. L 77 z 24.3.2010, s. 42.

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 101/2010 z dnia 1 października 2010 r. zmieniająca załącznik II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG	51
★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 102/2010 z dnia 1 października 2010 r. zmieniająca załącznik X (Usługi ogólne) do Porozumienia EOG	52
★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 103/2010 z dnia 1 października 2010 r. zmieniająca załącznik XIII (Transport) do Porozumienia EOG	53
★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 104/2010 z dnia 1 października 2010 r. zmieniająca załącznik XIII (Transport) do Porozumienia EOG	54
★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 105/2010 z dnia 1 października 2010 r. zmieniająca załącznik XIII (Transport) do Porozumienia EOG	55
★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 106/2010 z dnia 1 października 2010 r. zmieniająca załącznik XIII (Transport) do Porozumienia EOG	56
★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 107/2010 z dnia 1 października 2010 r. zmieniająca załącznik XIII (Transport) do Porozumienia EOG	57
★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 108/2010 z dnia 1 października 2010 r. zmieniająca załącznik XIII (Transport) do Porozumienia EOG	58
★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 109/2010 z dnia 1 października 2010 r. zmieniająca załącznik XVIII (BHP, prawo pracy i równe traktowanie mężczyzn i kobiet) do Porozumienia EOG	59
★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 110/2010 z dnia 1 października 2010 r. zmieniająca załącznik XXI (Statystyka) do Porozumienia EOG	60
★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 111/2010 z dnia 1 października 2010 r. zmieniająca załącznik XXI (Statystyka) do Porozumienia EOG	61
★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 112/2010 z dnia 1 października 2010 r. zmieniająca załącznik XXI (Statystyka) do Porozumienia EOG	62
★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 113/2010 z dnia 1 października 2010 r. zmieniająca załącznik XXII (Prawo spółek) do Porozumienia EOG	63

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

